

Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1. ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΠΟΛΙΤΗ**
- 2. ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΠΟΛΙΤΗ**
 - 2.1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**
 - 2.1.1 Σχέσεις με πολίτες
 - 2.1.2 Σχέσεις με δημόσιες υπηρεσίες
 - 2.1.3 Εσωτερική λειτουργία
 - 2.2 ΡΟΗ ΚΑΙ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ**
 - 2.2.1 Αναφορές που δεν ερευνήθηκαν κατ' ουσίαν
 - 2.2.2 Εξέλιξη των εντός αρμοδιότητας αναφορών
 - 2.2.3 Κατανομή των αναφορών σε σχέση με τον τόπο διαμονής των πολιτών
 - 2.2.4 Κατανομή δημόσιων υπηρεσιών ως προς την έδρα τους
 - 2.3 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**
 - 2.3.1 Μη τήρηση της αρχής της νομιμότητας
 - 2.3.2 Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης. Μη επίδειξη διάθεσης εξυπηρέτησης, κοινωνικής ευαισθησίας και υπευθυνότητας
 - 2.3.3 Μη εφαρμογή της αρχής της επιείκειας
 - 2.3.4 Μη τήρηση της αρχής της διαφάνειας
 - 2.3.5 Μη εκτέλεση δικαστικής απόφασης
 - 2.4 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΝΑ ΦΟΡΕΑ**
 - 2.4.1 Υπουργείο Οικονομικών**
 - 2.4.1.1 ΔΟΥ - Κεντρικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών
 - 2.4.1.2 Τελωνεία
 - 2.4.1.3 Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων
 - 2.4.2 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης
 - 2.4.3 Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας
 - 2.4.4 Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων
 - 2.4.5 Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων
 - 2.4.6 Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών
- 3. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ**
 - 3.1 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**
 - 3.1.1 Ελλιπής πληροφόρηση ή/και κακή επικοινωνία πολιτών-διοίκησης
 - 3.1.2 Μη απάντηση ή/και καθυστέρηση απάντησης σε αίτηση
 - 3.1.3 Μη τήρηση της αρχής της νομιμότητας
 - 3.1.4 Μη τήρηση της αρχής της επιείκειας
 - 3.1.5 Αναποτελεσματική ή ελλιπής οργάνωση
 - 3.2 ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**
 - 3.2.1 Μη τήρηση της αρχής της νομιμότητας
 - 3.2.2 Μη εκπλήρωση ουμβατικής υποχρέωσης
 - 3.2.3 Μη τήρηση της αρχής της διαφάνειας
 - 3.2.4 Συμπεριφορά μη ορθή, μη υπεύθυνη, που δεν εξυπηρετεί τον πολίτη
 - 3.2.5 Κακή επικοινωνία μεταξύ πολίτη και διοίκησης
 - 3.2.6 Παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας
 - 3.2.7 Μη συμμόρφωση σε δικαστική απόφαση
 - 3.3 ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ**
 - 3.3.1 Μη τήρηση της αρχής της νομιμότητας
 - 3.3.2 Αναποτελεσματική ή ελλιπής οργάνωση
 - 3.3.3 Μη εκπλήρωση ουμβατικής υποχρέωσης

3.4 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

3.4.1 Παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας

3.4.2 Μη τίρηση της αρχής της επιείκειας

3.5 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΓΙΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

3.6 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

3.6.1 Μη απάντηση/καθυστέρηση απάντησης σε αίτηση

3.6.2 Παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας

3.7 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

3.7.1 Μη τίρηση της αρχής της νομιμότητας

3.8 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

3.8.1 Μη εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης

3.9 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

3.9.1 Ελλιπής πληροφόρηση-κακή επικοινωνία των πολιτών με τη διοίκηση

3.10 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

3.10.1 Μη τίρηση της αρχής της διαφάνειας

3.11 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

3.11.1 Μη εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης

4. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΑΝΑ ΦΟΡΕΑ

4.1. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

4.1.1 Υπουργείο Οικονομικών

4.1.2 Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

4.1.3 Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

4.1.4 Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

4.1.5 Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας

4.1.6 Υπουργείο Εθνικής Άμυνας

4.2. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

4.2.1 Υπουργείο Οικονομικών

4.2.2 Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

4.2.3 Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

4.2.4 Υπουργείο Γεωργίας

4.2.5 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης

1. ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΠΟΛΙΤΗ

Χαρακτηριστικό της θεματικής των αναφορών που δέχεται ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη είναι το εύρος και η πολλαπλότητα τόσο ως προς τις μορφές κακοδιοίκησης που διαπιστώνονται όσο και ως προς τους καταγγελλόμενους φορείς. Όπως γίνεται φανερό από την παράθεση των οιμαντικότερων υποθέσεων (βλ. κεφάλαιο 3), αλλά και από τους φορείς-αποδέκτες των νομοθετικών και λειτουργικών ρυθμίσεων, ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη ασχολείται με το σύνολο του δημόσιου τομέα και με κάθε δυνατή μορφή του όρου «κακοδιοίκηση» (στο πλαίσιο βέβαια των αρμοδιοτήτων του Συνηγόρου του Πολίτη, όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 1, παράγρ. 1 του Ν. 2477/1997).

Το φαινόμενο αυτό της ποικιλομορφίας στις εισερχόμενες αναφορές καθιστά δύσκολη τη δημιουργία μιας ενοποιημένης συμπεριφοράς του Κύκλου «προς τα έξω» με την έννοια του «όμοιου χειρισμού ομοειδών υποθέσεων», αλλά και τη δημιουργία διαύλου επικοινωνίας με τις υπηρεσίες που θα εγκαθιστούσε κλίμα πάγιας συνεργασίας και θα διευκόλυνε την επίλυση των υποθέσεων. Επιπλέον, δημιουργεί ιδιαίτερες απαιτήσεις από το επιστημονικό προσωπικό του Κύκλου, στο μέτρο που επιβάλλει την εξοικείωση με ποικιλόμορφα νομικά πλαίσια και κυρίως με υπηρεσίες που χαρακτηρίζονται από διαφορετική νοοτροπία. Αυτό μπορεί να γίνει εύκολα κατανοητό, αν αναλογιστεί κανείς τη διαφορετική αντίληψη των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, οι οποίες τουλάχιστον μέχρι σήμερα λειτουργούσαν εισπρακτικά, και των Δημόσιων Επιχειρήσεων Κοινής Οφέλειας στις οποίες προέχει ο κοινωφελής χαρακτήρας.

Αποτέλεσμα αυτής της ανομοιομορφίας στο θεματικό αντικείμενο είναι ότι ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη δέχεται υποθέσεις, το εύρος των οποίων κυμαίνεται από

α) δυσεπίλυτες υποθέσεις που προϋποθέτουν τη νομική τοποθέτηση του Συνηγόρου του Πολίτη σε παράνομες τακτικές της διοίκησης με οιμαντικές, βλαπτικές συνέπειες, κυρίως οικονομικές, για τους ενδιαφερόμενους πολίτες (π.χ. έλεγχος προμηθειών)

μέχρι

β) ατομικές περιπτώσεις κακοδιοίκησης που επισημαίνει ο άμεσα ενδιαφερόμενος πολίτης και που δεν έχουν εμφανές γενικότερο ενδιαφέρον (π.χ. καθυστέρηση αποστολής εκκαθαριστικού οπμειώματος στον φορολογούμενο από την αρμόδια ΔΟΥ ή ανάρμοστη συμπεριφορά υπαλλήλου). Οι

τελευταίες αυτές περιπτώσεις αποκτούν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όταν, με αφετηρία τη συχνότητα που εμφανίζονται, υποδεικνύουν μια λανθάνουσα παθολογία της διοίκησης, και επιτρέπουν στον Συνήγορο του Πολίτη να συναγάγει γενικότερα συμπεράσματα για τη λειτουργία συγκεκριμένης υπηρεσίας και να εισηγηθεί νομοθετικές και οργανωτικές ρυθμίσεις (βλ. κεφ. 4) για τη διευκόλυνση του έργου της.

Κατά συνέπεια, από το έργο του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη που παρουσιάζεται στη συνέχεια μπορεί κανείς να αποκτήσει μια συνολική εποπτεία του φαινομένου της κακοδιοίκησης στην ελληνική δημόσια διοίκηση, τόσο ως προς τις μορφές του όσο και ως προς τους φορείς στους οποίους η κακοδιοίκηση αυτή απαντάται.

2. ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΠΟΛΙΤΗ

2.1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η προσπάθεια σχηματικής αποτίμησης της δραστηριότητας του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη συναρτάται άμεσα με την αποτελεσματικότητα της διαμεσολαβητικής λειτουργίας του θεσμού και τα χαρακτηριστικά που αυτή απέκτησε μέσα από τον χειρισμό των υποθέσεων. Η διαμεσολαβητική αυτή λειτουργία κινείται σε δύο κυρίως άξονες που καθορίζονται από τις σχέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη αφενός με τους πολίτες (βλ. 2.1.1) και αφετέρου με τις δημόσιες υπηρεσίες (βλ. 2.1.2). Οι δύο αυτές διαστάσεις διαμόρφωσαν εκ των πραγμάτων τις εσωτερικές σχέσεις λειτουργίας του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη (βλ. 2.1.3) και, μέσα από τις τακτικές συναντήσεις του επιστημονικού προσωπικού και την ανταλλαγή απόψεων, οδήγησαν στη διαμόρφωση «υποδειγμάτων εργασίας», ικανών να αντεπεξέλθουν στις ιδιαίτερες απαιτήσεις που δημιουργεί η φύση των υποθέσεων.

2.1.1. Σχέσεις με πολίτες

Αν ο αριθμός των πολιτών που προσέφυγαν στον Συνήγορο του Πολίτη ήδη κατά τον πρώτο χρόνο λειτουργίας του είναι ενδεικτικός της αποδοχής ή μη του θεσμού από τους πολίτες, τότε οι 2427 αναφορές που χειρίστηκαν οι επιστήμονες του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη και ο ολοένα αυξανόμενος αριθμός εισροής υποθέσεων υποδεικνύουν μια κατ' αρχήν θετική διάθεση και εμπιστοσύνη των πολιτών προς τον θεσμό. Στην εικόνα αυτή συνέβαλαν αποφασιστικά τα ΜΜΕ που με ιδι-

αίτερη συχνότητα τους τελευταίους μήνες του 1999 αναφέρθηκαν θετικά στον θεσμό και τη λειτουργία του και συνέβαλαν στην αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών, προβάλλοντας επιτυχείς υποθέσεις, αλλά και παρεμβάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη που είχαν γενικότερο ενδιαφέρον.

Δεδομένης της δημοσιότητας αυτής, προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι, όπως αποδεικνύεται από τις αναφορές που υποβάλλονται, αρκετά μεγάλο ποσοστό πολιτών αγνοεί ή τουλάχιστον δεν έχει κατανοήσει σαφώς τον ρόλο, τη λειτουργία και τη φύση του Συνηγόρου του Πολίτη. Ενδεικτικό της κατάστασης αυτής είναι ότι ένα σχετικά υψηλό ποσοστό αναφορών (25,8%) που είχαν εισαχθεί στον Κύκλο Σχέσεων Κράτους-Πολίτη δεν έγιναν αντικείμενο επεξεργασίας λόγω αναρμοδιότητας του Συνηγόρου του Πολίτη. Ένας από τους λόγους που συνηγορούν στο φαινόμενο αυτό είναι ότι η πλειονότητα των πολιτών που προσφεύγουν στον Συνήγορο του Πολίτη δεν έχει ιδιαίτερη εξοικείωση με τις διαδικασίες του δημόσιου τομέα και επομένως δυσκολεύεται να κατανοήσει την οριοθέτησή του σε σχέση με την αρμοδιότητα της Αρχής. Αποτέλεσμα αυτής της έλλειψης εξοικείωσης ήταν το γεγονός ότι το 25% των αναφορών που δεν εξετάστηκαν λόγω αναρμοδιότητας αφορούσε εξαιρούμενους φορείς. Μια άλλη μη αμελητέα ομάδα πολιτών θεωρεί ότι ο Συνήγορος του Πολίτη παρέχει νομικές συμβουλές ή λειτουργεί ως δικηγόρος και κατά συνέπεια διαμεσολαβεί ακόμη και σε περιπτώσεις ιδιωτικών διαφορών.

Μετά το πέρας της διαμεσολάβησης, κυρίως στις περιπτώσεις αρνητικής έκβασης της υπόθεσης, αλλά πολλές φορές και πριν απευθυνθούν με αναφορά στον Συνήγορο του Πολίτη, οι πολίτες ζητούν να μάθουν τις δυνατότητες που έχει ο θεσμός σε περίπτωση μη συμμόρφωσης της διοίκησης στις προτάσεις του. Τις περισσότερες φορές, η απάντηση ότι το έσχατο όπλο του Συνηγόρου του Πολίτη είναι η αποστολή πορίσματος στον αρμόδιο υπουργό και βεβαίως η δημοσιοποίησή του με κάθε πρόσφορο μέσο γίνεται δεκτή με δυσπιστία από τους πολίτες, οι οποίοι στην πλειονότητά τους θεωρούν ότι ο Συνήγορος του Πολίτη διαθέτει ή θα έπρεπε να διαθέτει μέσα καταστολής, ώστε να υποχρεώνει την εμπλεκόμενη υπηρεσία να συμμορφωθεί.

Σε μια άλλη κατηγορία περιπτώσεων παρατηρείται το φαινόμενο οι πολίτες, κυρίως όταν δεν έχουν νόμιμους λόγους να υπερασπίσουν τη θέση τους, να καταφεύγουν στην επίκληση «ιδιαίτερων κοινωνικών συνθηκών» και να ζητούν για την περίπτωσή τους την εφαρμογή της αρχής της επιείκειας, νοούμενης όχι ως «ουσιαστικής δικαιούνης», της οποίας ο Συνήγορος του Πολίτη κάνει συχνά

χρήση με ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα, αλλά ως ευνοϊκού χειρισμού υπόθεσης κατά παρέκκλιση των θεσμοθετημένων διαδικασιών και κατά παράβαση της αρχής της ισότητας.

Συνέπεια της ελλιπούς ενημέρωσης των πολιτών για τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης είναι ο αυξημένος αριθμός των αναφορών με αποκλειστικό αίτημα την παροχή πληροφοριών. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πολίτης, που τις περισσότερες φορές δεν έχει έρθει καν σε επαφή με την αρμόδια δημόσια υπηρεσία, απευθύνεται στον Συνήγορο του Πολίτη για να λάβει πληροφορίες είτε για το περιεχόμενο ρύθμισης που τον αφορά είτε για τις υποχρεώσεις του, χωρίς να διαμαρτύρεται για συγκεκριμένη πράξη κακοδιοίκησης. Η στάση αυτή των πολιτών απέναντι στη διοίκηση είναι φανερό ότι οφείλεται κατά πολύ στη διάχυτη εικόνα της διοίκησης ως μη φιλικής, μη προσιτής και μη ιδιαίτερα αποτελεσματικής. Η τακτική του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη στις περιπτώσεις αυτές δεν είναι ούτε μπορεί να είναι ενιαία. Σε απλές περιπτώσεις παρέχεται στον πολίτη η πληροφορία που ζητάει, μαζί με τα τηλέφωνα της αρμόδιας υπηρεσίας, για περατέρω πληροφόρηση. Θετικό αποτέλεσμα αυτής της πρακτικής είναι ότι ποσοστό 13,8% των αναφορών που έλαβε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη επιλύθηκαν με απλή παροχή πληροφοριών.

Βασικός στόχος του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη είναι να αντιμετωπίζει τον πολίτη με σεβασμό, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι αυτός συχνά αισθάνεται ανίσχυρος μπροστά σε μια δημόσια διοίκηση εν πολλοίς άγνωστη και κλειστή στη δομή της. Ακόμη και όταν κριθεί ότι ο πολίτης έχει άδικο, γίνεται προσπάθεια να του εξηγηθεί το νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή, ώστε αυτός να κατανοήσει τις ορθές διαδικασίες και να πειστεί για την έλλειψη κακοδιοίκησης. Στόχος αυτής της πολιτικής είναι να συμβάλει μακροπρόθεσμα στην άροι της δυσπιστίας και της αρνητικής διάθεσης με την οποία ο πολίτης προσεγγίζει τη δημόσια διοίκηση.

2.1.2 Σχέσεις με δημόσιες υπηρεσίες

Αποφασιστικό ρόλο στη μεσολάβηση των χειριστών-επιστημόνων του Κύκλου έχουν οι σχέσεις τους με τις δημόσιες υπηρεσίες και τους υπαλλήλους, σχέσεις οι οποίες, τουλάχιστον σε αυτή τη φάση λειτουργίας του θεσμού, βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη. Οι σχέσεις αυτές έχουν επηρεαστεί λιγότερο από την εικόνα της Αρχής που παρουσιάζεται από τα ΜΜΕ και περισσότερο από τις κατ' ιδίαν επαφές των χειριστών-επιστημόνων με τις υπηρεσίες. Ανάλογα με τη φύση της υπόθεσης και

με κριτήριο την αποτελεσματικότητα, οι επαφές αυτές είναι τηλεφωνικές, γραπτές ή προϊόν επιτόπιων επισκέψεων. Ειδικά στον Κύκλο Σχέσεων Κράτους-Πολίτη ανακύπτει, όπως έχει ήδη αναφερθεί, η δυσκολία ότι, λόγω του ποικιλόμορφου των θεμάτων και του μεγάλου αριθμού διαφορετικών εμπλεκόμενων υπηρεσιών, δυσχεραίνεται η παγίωση σχέσεων συνεργασίας με συγκεκριμένες υπηρεσίες που θα διευκόλυνε κατά πολύ το έργο των χειριστών-επιστημόνων. Στην πράξη οι σχέσεις με τις δημόσιες υπηρεσίες συγκροτούνται επάνω στην κατά περίπτωση αντιμετώπιση της κάθε υπόθεσης ή στη διαπροσωπική σχέση που έχει οικοδομηθεί μεταξύ των υπαλλήλων της κάθε πλευράς. Ενδεικτικό παράδειγμα επιτυχίας στον τομέα αυτόν αποτελούν οι καλές σχέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη με τον ΟΤΕ, αποτέλεσμα των οποίων είναι η πληρέστερη και αμεσότερη ενημέρωση των επιστημόνων του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη και κατά συνέπεια η γρηγορότερη και ασφαλέστερη επίλυση των υποθέσεων, στις περιπτώσεις που ο πολίτης έχει δίκιο.

Συγκριτικά με τον πρώτο χρόνο λειτουργίας του θεσμού, η σημαντικότερη αλλαγή που παρατηρήθηκε στις σχέσεις του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη με τις δημόσιες υπηρεσίες είναι ότι ύστερα από 15 μήνες λειτουργίας είναι πλέον σπάνιες οι περιπτώσεις όπου η υπηρεσία στην οποία απευθύνονται οι χειριστές-επιστήμονες αγνοεί την ύπαρξη του θεσμού. Έτοι, δεν προκύπτει ανάγκη να εξηγηθεί ο ρόλος του Συνηγόρου του Πολίτη και να αναφερθούν οι διατάξεις του ιδρυτικού του νόμου, από όπου προκύπτει η υποχρέωση των δημοσίων υπαλλήλων να διευκολύνουν με κάθε τρόπο το έργο της Αρχής. Είναι γεγονός ότι ο Συνήγορος του Πολίτη γίνεται ολοένα και περισσότερο αποδεκτός ως διαμεσολαβητικός θεσμός και έτοι, ανεξάρτητα από την ουσιαστική θέση της εμπλεκόμενης υπηρεσίας στις απόψεις του χειριστή-επιστήμονα, η υποχρέωση των υπαλλήλων να αιτιολογήσουν τις ενέργειές τους κατά τη διεκπεραίωση κάθε υπόθεσης έχει γίνει σε μεγάλο βαθμό κατανοητή.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι περιπτώσεις όπου η επίλυση της υπόθεσης, λόγω κάποιας ιδιαιτερότητας που παρουσιάζει, εξαρτάται αποκλειστικά από την ενασχόληση του αρμόδιου υπαλλήλου. Εδώ διαφαίνεται πόσο σημαντικές είναι για την επιτυχή διεκπεραίωση της υπόθεσης η προσωπικότητα του υπαλλήλου, η πρόθεσή του να βοηθήσει αποτελεσματικά για την άρση της διαπιστούμενης κακοδιοίκησης και η ύπαρξη σχέσεων σεβασμού ανάμεσα στους υπαλλήλους και στους χειριστές-επιστήμονες, που έχουν οικοδομηθεί με την προσωπική επαφή. Για να γίνει αυτό ευρύτερα

κατανοητό, το επιστημονικό προσωπικό του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη τονίζει σε κάθε ευκαιρία τον διαμεσολαβητικό ρόλο του θεσμού και αναδεικνύει, όπου είναι δυνατόν, τη συμμετοχή του αρμόδιου υπαλλήλου στην επίλυση της υπόθεσης. Και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις στις οποίες οι υπηρεσίες, κατά τη διαμεσολάβηση του Συνηγόρου του Πολίτη, δηλώνουν ότι δεν ήταν στην πρόθεσή τους να ταλαιπωρούν τον πολίτη.

Όπου εντοπίζεται γενικότερη δυσλειτουργία σε δημόσια υπηρεσία (και αυτό υποδεικνύεται από την ύπαρξη μεγαλύτερου όγκου αναφορών που αφορούν τον ίδιο φορέα ή υπηρεσία), ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνεται στον προϊστάμενο και συζητάει το θέμα, καταλήγοντας σε συστάσεις και οργανωτικές προτάσεις ικανές να συμβάλουν στη λύση του προβλήματος. Στις περιπτώσεις αυτές, ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα έχει η επιτόπια επίσκεψη του χειριστή-επιστήμονα, κατά την οποία πολλές φορές αναδεικνύεται και μια άλλη διάσταση της υπόθεσης, πέρα από αυτή που προκύπτει κατά τον χειρισμό, άμεσα συναρτημένη με τις συνθήκες και τους όρους εργασίας των υπαλλήλων. Στις περιπτώσεις αυτές η τάση του επιστημονικού προσωπικού του Κύκλου είναι η αφαιρετική αντιμετώπιση της κακοδιοίκησης, που επιτυγχάνεται με την ένταξη των ατομικών περιπτώσεων σε ευρύτερες ομοιειδείς κατηγορίες.

2.1.3 Εσωτερική λειτουργία

Το επιστημονικό δυναμικό του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη αποτελείται από 20 επιστήμονες (9 νομικούς, 5 πολιτικούς επιστήμονες, 2 κοινωνιολόγους, 1 οικονομολόγο, 1 ψυχολόγο, 1 πτυχιούχο γαλλικής φιλολογίας, 1 πτυχιούχο δημοσιογραφίας και ΜΜΕ). Οι αναφορές των πολιτών χρεώνται στους ειδικούς επιστήμονες του Κύκλου, οι οποίοι προχωρούν οι ίδιοι στην επεξεργασία τους σε συνεργασία με τους βοηθούς επιστήμονες.

Στις τακτικές συναντήσεις του επιστημονικού προσωπικού με τη Βοηθό Συνήγορο που προϊσταται του Κύκλου καθορίζονται οι βασικοί άξονες χειρισμού προβληματικών υποθέσεων και συζητούνται οι σημαντικότερες από πλευράς πολυπλοκότητας υποθέσεις, αλλά και εκείνες που παρουσιάζουν γενικότερο ενδιαφέρον και όπου διαφαίνεται το ενδεχόμενο διαμόρφωσης πρότασης προς την εμπλεκόμενη υπηρεσία για νομιθετική ή οργανωτική ρύθμιση. Η διαδικασία επεξεργασίας των υποθέσεων δεν ακολουθεί λογικές εξεδίκευσης του επιστημονικού προσωπικού σε στενά οριοθετημένα αντικείμενα. Στην πράξη όμως, η ομαδοποίηση των υποθέσεων κατά φορείς (ΔΟΥ, ΟΤΑ α' και β' βαθμού, ΔΙΚΑΤΣΑ, Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας), αλλά και κατά μορφή κακοδιοίκησης (μη απάντηση σε αίτημα του πο-

λίτη, παράβαση της αρχής της διαφάνειας κ.ά.) οδηγεί σε κάποιο βαθμό εξειδίκευσης.

2.2 ΡΟΗ ΚΑΙ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

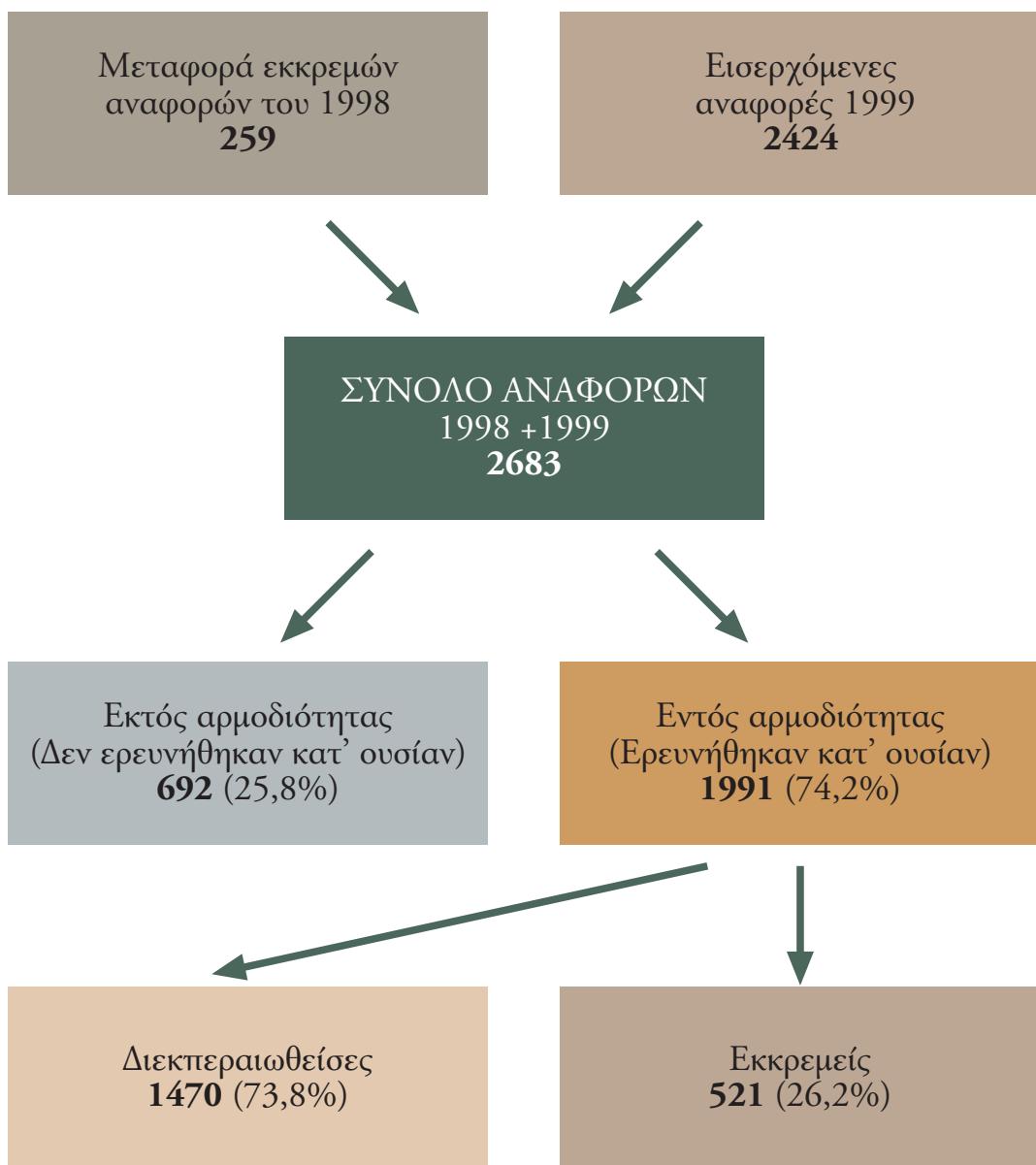
Στη διάρκεια του έτους 1999, όπως απεικονίζεται παρακάτω (βλ. Διάγραμμα Ε.2), ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη χειρίστηκε 2683 αναφορές πολιτών, αριθμός που αντιστοιχεί στο 32,9% του συνόλου των αναφορών (8223) που υποβλήθηκαν στον Συνήγορο του Πολίτη. Από αυτές, 2424 αναφορές κατατέθηκαν μέσα στο έτος 1999 και 259

κατατέθηκαν στη διάρκεια του έτους 1998, διεκπεραιώθηκαν δε μέσα στο παρελθόν έτος.

Από τις 2683 αναφορές που επεξεργάστηκε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους- Πολίτη στη διάρκεια του έτους, 692 ή ποσοστό 25,8% κρίθηκαν εκτός αρμοδιότητας και 1991 ή ποσοστό 74,2% εντός αρμοδιότητας του Συνηγόρου του Πολίτη. Από τις τελευταίες ολοκληρώθηκε η έρευνα για 1470 αναφορές πολιτών (ποσοστό 73,8%), ενώ 521 αναφορές ή ποσοστό 26,2% βρίσκονταν σε στάδιο διερεύνησης στις 31.12.1999.

Στο Γράφημα Ε.26 απεικονίζεται η κατά μήνα ροή των εισερχόμενων αναφορών στον Κύκλο

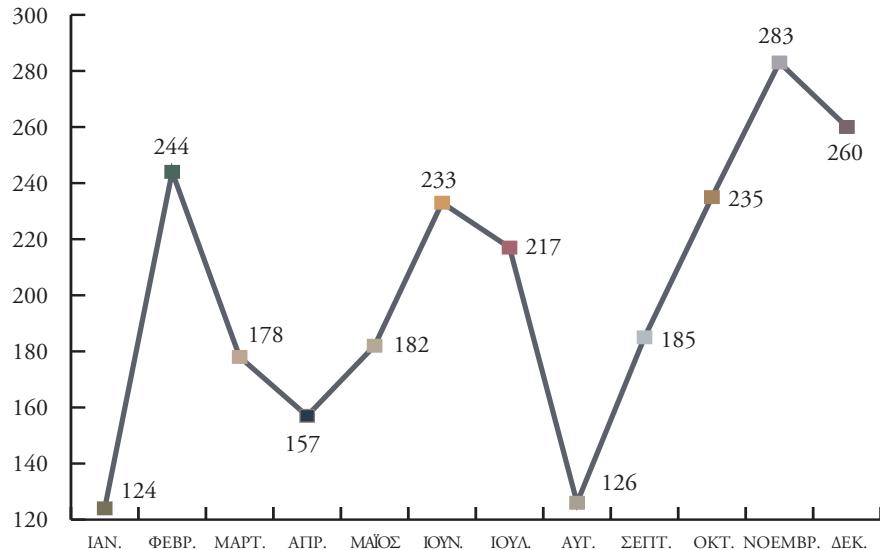
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Ε.2 ΡΟΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Σχέσεων Κράτους-Πολίτη για το έτος 1999. Είναι χαρακτηριστικό ότι παρατηρήθηκε ιδιαίτερη αύξηση κατά τους μήνες Φεβρουάριο και Ιούνιο, ενώ σταθερή αυξητική πορεία ακολούθησε η εισορού αναφορών από τον μήνα Σεπτέμβριο και μετά. Αυτό δικαιολογείται και από το γεγονός ότι αμέσως μετά τον σεισμό της 7ης Σεπτεμβρίου 1999 στην Αττική, κατατέθηκε ικανός αριθμός αναφορών από σεισμοπαθείς. Σε γενικές γραμμές πάντως παρατηρείται μια σταθερή ανοδική τάση του αριθμού των αναφορών σε ετήσια βάση, εξέλιξη που συναρτάται με το γεγονός ότι ο θεομός γίνεται σταδιακά ευρύτερα γνωστός στους πολίτες.

κής αρχής και σε 59 (8,5%) περιπτώσεις είχε παρέλθει το εξάμηνο που θέτει ο νόμος ως προϋπόθεση για εξέταση από τον Συνήγορο. Επίσης 53 υποθέσεις ή ποσοστό 7,7% επί του συνόλου κρίθηκαν εκτός αρμοδιότητας, επειδή αφορούσαν ιδιωτικές διαφορές, 45 (6,5%) λόγω έλλειψης ατομικής διοικητικής πράξης, παράλειψης ή υλικής ενέργειας, 11 (1,6%) λόγω έλλειψης αμέσου ενδιαφέροντος, 11 (1,6%) λόγω έλλειψης τυπικών στοιχείων και αδυναμίας επικοινωνίας με τον πολίτη, ενώ, τέλος, δύο υποθέσεις (0,3%) κρίθηκαν ασήμαντες ή τέθηκαν στο αρχείο με ειδική πράξη αρχειοθέτησης.

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.26
ΜΗΝΙΑΙΑ ΡΟΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΕΤΟΥΣ 1999

2.2.1 Αναφορές που δεν ερευνήθηκαν κατ' ουσίαν

Δεν ερευνήθηκαν κατ' ουσίαν αναφορές πολιτών που δεν ενέπιπταν στην αρμοδιότητα του Συνηγόρου του Πολίτη, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3, παράγρ. 1 του Ν. 2477/97. Η διάκριση αυτών των αναφορών σε επιμέρους κατηγορίες απεικονίζεται ποσοστιαία στο Γράφημα Ε.27. Ως εκτός αρμοδιότητας κρίθηκαν 692 αναφορές, από τις οποίες 173 (25%) αναφέρονταν σε φορείς του δημόσιου τομέα τους οποίους ο Συνήγορος του Πολίτη με βάση το άρθρο 3 του ιδρυτικού του νόμου δεν νομιμοποιείται να ελέγχει: 157 (22,7%) αφορούσαν υπηρεσιακή κατάσταση προσωπικού δημόσιων υπηρεσιών, 118 (17,0%) ήταν αόριστες ή δεν διατύπωναν συγκεκριμένο αίτημα, 63 (9,1%) αφορούσαν υποθέσεις που εκκρεμούσαν ενώπιον δικαστι-

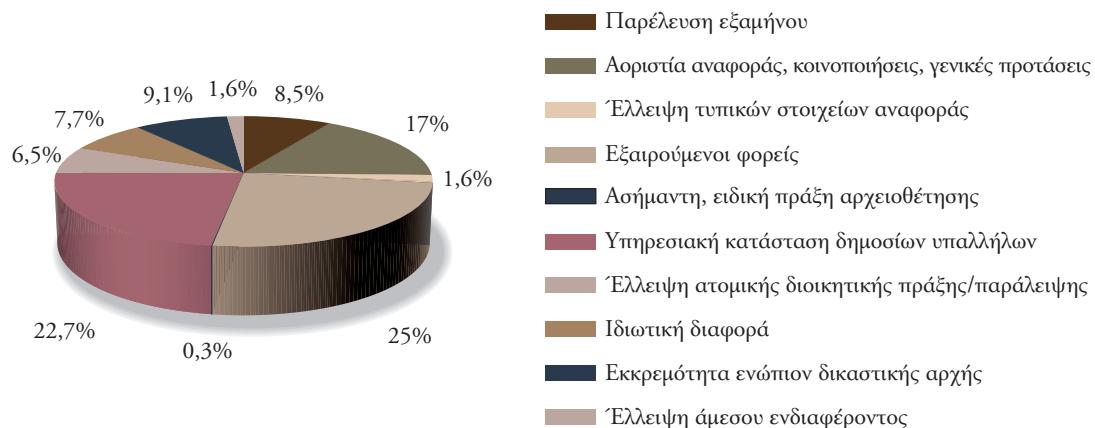
2.2.2 Εξέλιξη των εντός αρμοδιότητας αναφορών

Από τις 1991 υποθέσεις που ερευνήθηκαν στον Κύκλο Σχέσεων Κράτους-Πολίτη έως τις 31.12.1999 (βλ. Γράφημα Ε.28) 1016 κρίθηκαν βάσιμες (51,0%) και 375 αβάσιμες (18,8%). Σε 79 υποθέσεις (4,0%) διακόπηκε η έρευνα έπειτα από παραίτηση του πολίτη ή επιγενόμενη αναρμοδιότητα (εισαγωγή της υπόθεσης ενώπιον δικαστικής αρχής ή άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής) και 521 (26,2%) βρίσκονταν σε στάδιο διερεύνησης στις 31.12.1999.

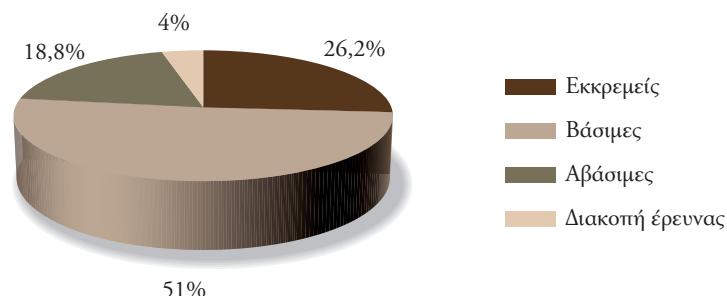
Επί του συνόλου των 1470 υποθέσεων που διεκπεραιώθηκαν ως τις 31.12.1999 από τον Κύκλο Σχέσεων Κράτους-Πολίτη προκύπτει ότι 952 υποθέσεις είχαν θετική έκβαση (68,4%), 375 αναφορές κρίθηκαν αβάσιμες (25,5%), σε 79 υποθέσεις

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.27

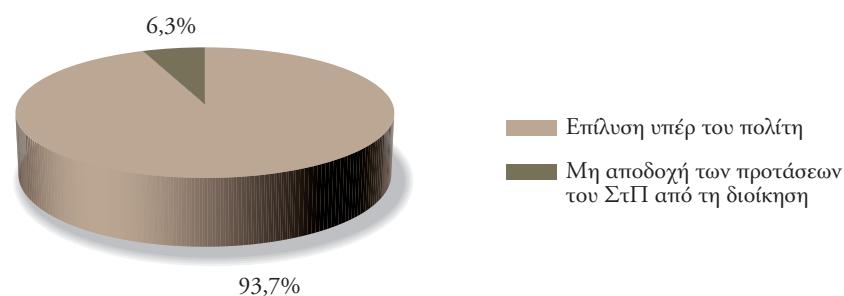
ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.28

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.29

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΜΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

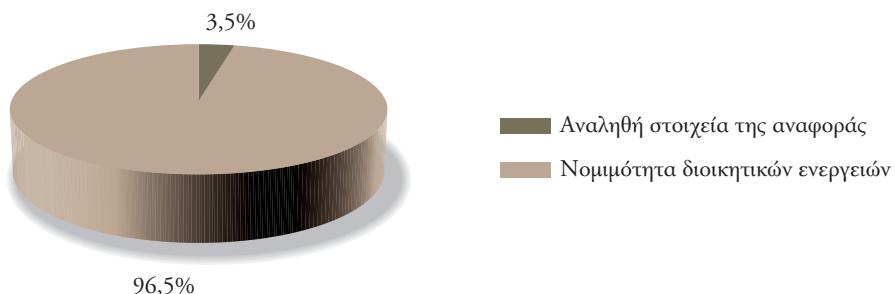

διακόπηκε η έρευνα έπειτα από παραίτηση του πολίτη ή επιγενόμενη αναρμοδιότητα (5,3%) και σε 64 υποθέσεις δεν έγιναν αποδεκτές οι προτάσεις του

Συνηγόρου του Πολίτη από τη διοίκηση (4,4%).

Από τις 1016 βάσιμες αναφορές, οι 952 υποθέσεις (93,7%), επιλύθηκαν υπέρ του πολίτη (βλ.

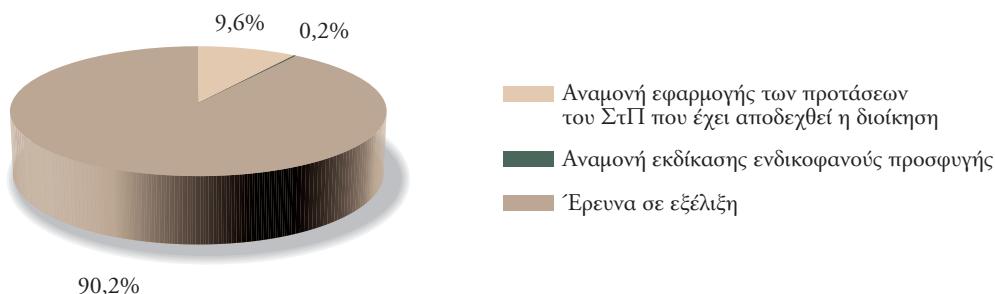
ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.30
ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΒΑΣΙΜΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Γράφημα E.29), ικανοποιήθηκαν δηλαδή όλα ή κάποια από τα αιτήματά του. Σε ορισμένες δε περιπτώσεις δόθηκε και ηθική ικανοποίηση στον πολίτη, με την έννοια της έγγραφης συγγνώμης εκ μέρους της δημόσιας αρχής, ενώ σε 64 υποθέσεις (6,3%) δεν έγιναν αποδεκτές από τη διοίκηση οι προτάσεις του Κύκλου. Λόγω της λιγότερο σύνθετης φύσης τους, αλλά και της θετικής ανταπόκρισης των εμπλεκόμενων υπηρεσιών, μερικές υποθέσεις επιλύθηκαν με απλή διαμεσολάβηση σε απευθείας

Γράφημα E.31), οι 50 (9,6%), αφορούν περιπτώσεις για τις οποίες έχει ολοκληρωθεί η έρευνα και αναμένεται η εφαρμογή των προτάσεων του Συνήγορου του Πολίτη που έχει ήδη αποδεχθεί η διοίκηση, ενώ για τις υπόλοιπες 470 (90,2%) βρίσκονται σε εξέλιξη οι μεσολαβητικές ενέργειες με τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες. Σε μια περίπτωση (0,2%), τέλος, αναμένεται η εκδίκαση ενδικοφανούς προσφυγής ωστε να μπορέσει να επιληφθεί ο Συνήγορος του Πολίτη.

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.31
ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ

συνεννόηση με τις υπηρεσίες. Στις πιο πολλές όμως περιπτώσεις, προκειμένου να γίνουν δεκτές οι προτάσεις της Αρχής, χρειάστηκε ο Συνήγορος του Πολίτη να παρέμβει είτε εγγράφως είτε με προσωπική επικοινωνία των επιστημόνων-χειριστών.

Από τις 375 αναφορές που κρίθηκαν αβάσιμες (βλ. Γράφημα E.30), στις 362 περιπτώσεις (96,5%) διαπιστώθηκε η σύννομη δράση της διοίκησης, δηλαδή είτε δεν προέκυψε παράλειψη ή εσφαλμένη ενέργεια από την πλευρά της διοίκησης είτε ο νόμος ερμηνεύθηκε ορθά ή, τέλος, διαπιστώθηκε έλλειψη ουσιαστικών προϋποθέσεων από την πλευρά του πολίτη. Στις υπόλοιπες 13 αναφορές (3,5%) δεν ικανοποιήθηκε το αίτημα του πολίτη γιατί διαπιστώθηκε έπειτα από έρευνα ότι οι ισχυρισμοί του ήταν αβάσιμοι ή αναληθείς.

Από τις 526 αναφορές, η διερεύνηση των οποίων βρισκόταν σε εξέλιξη στις 31.12.1999 (βλ.

2.2.3 Κατανομή των αναφορών σε σχέση με τον τόπο διαμονής των πολιτών

Όπως φαίνεται στον Χάρτη E.6, ποσοστό 58,7% (1422) του συνόλου των αναφορών υποβλήθηκε από πολίτες που κατοικούν στα διοικητικά όρια της Περιφέρειας Αττικής. Ακολουθούν με ποσοστό 10,9% (263), οι αναφορές που προέρχονται από κατοίκους της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας. Οι υπόλοιπες αναφορές προέρχονται από τις άλλες περιφέρειες της Ελλάδας. Από τις αναφορές που περιήλθαν στον Κύκλο Σχέσεων Κράτους-Πολίτη, ποσοστό 1,3% (31) προερχόταν από κατοίκους του εξωτερικού, ημεδαπούς ή αλλοδαπούς.

ΧΑΡΤΗΣ Ε.6

ΤΟΠΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

2.2.4 Κατανομή δημόσιων υπηρεσιών ως προς την έδρα τους

Από τη στατιστική ανάλυση των στοιχείων (βλ. Χάρτη Ε.7) προέκυψε ότι ποσοστό 68,8% των αναφορών στις οποίες διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση αφορά υπηρεσίες των οποίων η έδρα βρίσκεται στα διοικητικά όρια της Περιφέρειας Αττικής. Αυ-

τό οφείλεται τόσο στη συγκέντρωση πληθυσμού όσο και στο γεγονός ότι στην Αττική εδρεύουν οι κεντρικές υπηρεσίες των υπουργείων και των άλλων δημόσιων φορέων που έχουν την εποπτεία των αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών.

ΧΑΡΤΗΣ Ε.7
ΕΔΡΑ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

**2.3 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ
ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

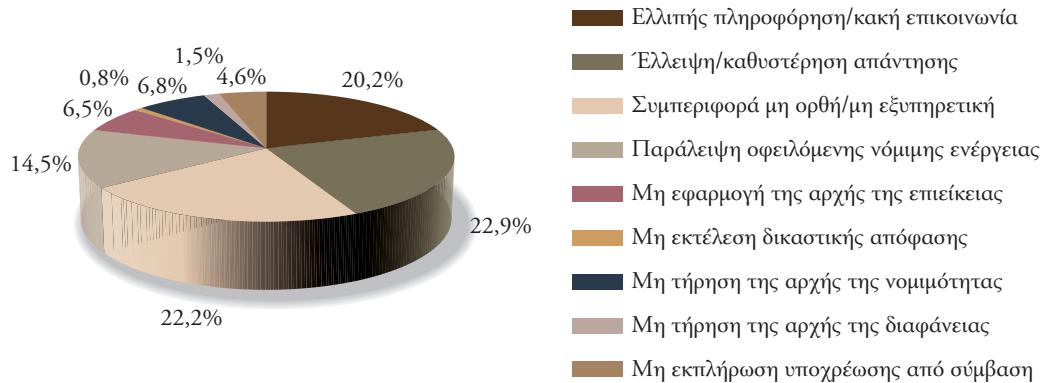
Η θεματική πολυμορφία των αναφορών που εξετάζει ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη δίνει τη δυνατότητα να μελετηθεί το φαινόμενο της κακοδιοίκησης στο σύνολό του, και να συναχθούν συμπεράσματα τόσο για τις επιμέρους μορφές κακοδιοίκησης όσο και για τους φορείς στους οποίους

αυτές συγκεντρώνονται. Στο Γράφημα Ε.32 παρουσιάζονται οι συγκεκριμένες μορφές κακοδιοίκησης και η συχνότητα εμφάνισής τους, όπως προκύπτουν από το σύνολο των βάσιμων αναφορών που εξετάστηκαν στον Κύκλο Σχέσεων Κράτους-Πολίτη.

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.32

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

2.3.1 Μη τήρηση της αρχής της νομιμότητας

Σε ένα κράτος δικαίου, η σχέση ανάμεσα στη νομοθετική εξουσία και τη διοίκηση εκφράζεται με την εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας των πράξεων της διοίκησης. Νομιμότητα στη δράση της διοίκησης σημαίνει ότι η διοίκηση υπόκειται στους κανόνες που θεοπίζει η νομοθετική εξουσία και οφείλει να σέβεται τις επιταγές και τις απαγορεύσεις του νόμου. Σε αντίθεση δηλαδή με τον ιδιώτη που μπορεί να πράττει οπιδήποτε δεν απαγορεύεται, η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να ενεργεί σύμφωνα με τις επιταγές του νόμου και με γνώμονα την ικανοποίηση του δημόσιου συμφέροντος.

Η μη τήρηση της αρχής της νομιμότητας αποτελεί τη σημαντικότερη, από πλευράς συχνότητας, μορφή κακοδιοίκησης στο σύνολο του δημόσιου τομέα. Μια μεγάλη κατηγορία αναφορών επισημαίνει την ανεπαρκή ή ανύπαρκτη πληροφόρηση των πολιτών από τις δημόσιες υπηρεσίες, γεγονός που έχει ως άμεση συνέπεια την κακή επικοινωνία ανάμεσα στους πολίτες και τη διοίκηση (20,2%). Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αναφορά αλλοδαπής (6044/1.7.99), η οποία απευθύνθηκε στη ΔΟΥ Πολυγύρου Χαλκιδικής για να πληροφορηθεί σχετικά με τη φορολόγηση ακινήτου της και τις δυνατότητες που παρέχει ο νόμος στους αλλοδαπούς για να τύχουν φροαπαλλαγής από τον φόρο πρώτης κατοικίας. Επειδή δεν μιλούσε ελληνικά, στάθηκε αδύνατον να λάβει τις ζητούμενες πληροφορίες, με αποτέλεσμα να κληθεί να καταβάλει χρηματικό ποσό χωρίς να έχει ενημερωθεί από πού προέρχεται αυτή η υποχρέωση. Χρειάστηκε η μεσολάβηση του Συντηγόρου του Πολίτη για να ενημερωθεί η ενδιαφερόμενη σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της.

Ιδιαίτερα σημαντικές είναι και οι περιπτώσεις

μη τήρησης της αρχής της νομιμότητας με τη στενή έννοια του όρου, περιπτώσεις δηλαδή στις οποίες η διοίκηση δρα κατά παράβαση κανόνα δικαίου (6,8%). Τέτοιο παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση των ιδιοκτητών ΕΔΧ οχημάτων των νομών Λέσβου και Σάμου (1271/ 18.2.1999), οι οποίοι ανέφεραν ότι η Διεύθυνση Επιβατικών Μεταφορών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών ζήτησε από τις διευθύνσεις μεταφορών και επικοινωνιών των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, «εν όψει νομοθετικής ρύθμισης», να μην εφαρμόζουν τη διάταξη της παραγράφου 16 του άρθρου 8 του Ν. 2366/95. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, ως νέα έδρα για επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης με ή χωρίς μετρητή, που προηγουμένως είχαν έδρα διοικητική μονάδα η οποία συνενώθηκε με άλλες για τη δημιουργία δήμου, καθορίζεται η ενιαία διοικητική μονάδα που προέκυψε από τη συνένωση, και τα αυτοκίνητα αυτού του τύπου μπορούν να σταθμεύουν στο κέντρο της. Είναι προφανές ότι ο Συνήγορος του Πολίτη δεν έχει αρμοδιότητα να αξιολογήσει την πρόθεση του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών να προβεί σε εκ νέου ρύθμιση του θέματος. Κατά την επαφή του ίδιου με στελέχη του υπουργείου τόνισε ότι, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας,

α) πρέπει να εφαρμοστεί η ισχύουσα διάταξη του νόμου έως ότου καταργηθεί με νεότερη, και

β) η οποιαδήποτε ερμηνεία της υπάρχουσας κατάστασης δεν μπορεί να οδηγεί στην κατάργηση του κανόνα, όπως συνέβη στην περίπτωση αυτή.

Άλλες μορφές παραβίασης της αρχής της νομιμότητας είναι η μη εκπλήρωση από τη διοίκηση νόμιμης υποχρέωσής της, δηλαδή η παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας (14,5%), ή υποχρέωσης που προέρχεται από σύμβαση (4,6%) και η προσβολή των αρχών της δικαιολογημένης εμπι-

στοσύνης και της αμεροληψίας που εκδηλώνεται και ως μη απάντηση ή καθυστέρηση απάντησης σε αίτηση του πολίτη (22,9%). Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις και κατά τη διάρκεια των επαφών του με εμπλεκόμενους φορείς, ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη τόνισε την υποχρέωση των οργάνων του δημοσίου και των ΝΠΔΔ όχι μόνο να μην παραβιάζουν τους θεσμοθετημένους κανόνες δικαίου, αλλά επιπλέον να εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και να βρίσκονται σε αρμονία με το περί δικαίου αίσθημα.

2.3.2 Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης. Μη επίδειξη διάθεσης εξυπηρέτησης, κοινωνικής ευαισθησίας και υπευθυνότητας

Στην κατηγορία αυτή της κακοδιοίκησης, η οποία συναντάται στο 22,2% των αναφορών που εξέτασε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη, η εμπλεκόμενη υπηρεσία δεν επέδειξε διάθεση για την εξυπηρέτηση του πολίτη, παρείχε λανθασμένες πληροφορίες, συμπεριφέρθηκε αυταρχικά και με αλαζονεία απέναντι του και γενικότερα δεν λειτούργησε με την απαραίτητη κοινωνική ευαισθησία.

Στις επαφές που είχε με εμπλεκόμενες υπηρεσίες, με αφορμή ανάλογες υποθέσεις, ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη πρότεινε την εφαρμογή της αρχής της χρηστής διοίκησης. Σε πρακτικό επίπεδο και στις καθημερινές συναλλαγές με τους πολίτες, η αρχή αυτή μεταφράζεται στην υποχρέωση της διοίκησης να εξυπηρετεί, να δρά υπεύθυνα, να παρέχει σαφείς και ακριβείς πληροφορίες για τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις προθεσμίες, η παραβίαση των οποίων ενδέχεται να οδηγήσει σε απώλεια δικαιώματος, και παράλληλα να αποφεύγει την εμπιονή στο γράμμα του νόμου, ιδιαίτερα όταν για τις καθυστέρησεις στην εξυπηρέτηση του πολίτη φέρει κατά τεκμήριο σημαντικό μέρος της ευθύνης η ίδια.

Συχνά η επίκληση της αρχής της χρηστής διοίκησης από τον Συνήγορο του Πολίτη αποτέλεσε επικουρική βάση για την επιτυχή διευθέτηση υποθέσεων. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται οι περιπτώσεις αναφορών κατά δήμων, οι οποίοι, ενώ όφειλαν να καταβάλουν σε πολίτες αποζημίωση από αδικοπραξία (μη συντήρηση οδοστρώματος κ.ά.), δεν το έπραξαν, όχι επειδή αμφισβητούσαν την υποχρέωσή τους, αλλά επειδή, σύμφωνα με δήλωσή τους, οι πολίτες έπρεπε να καταφύγουν στα δικαστήρια επιβαρυνόμενοι βεβαίως με το αντίστοιχο κόστος. Ιδιαίτερη διάθεση εξυπηρέτησης έδειξε σε μια από τις πρώτες αναφορές με παρόμοιο αίτημα ο Δήμος Βριλησσίων (2591/

1.4.1999), ο οποίος ανταποκρίθηκε άμεσα στην πρόταση του Κύκλου και αποζημίωσε πολίτη για ζημία που υπέστη το αυτοκίνητό της εξαιτίας κακής κατάστασης του οδοστρώματος, τονίζοντας μάλιστα ότι η επιφύλαξη του οφειλόταν σε υπόδειξη της αρμόδιας επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου να απαιτεί δικαστική απόφαση για να διασφαλίζονται τα συμφέροντα του δημοσίου.

Εξίσου συχνή κατά τον χειρισμό των υποθέσεων είναι και η επίκληση της αρχής της προστατευόμενης ή δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη, που αποτελεί ειδικότερη έκφανση της αρχής της χρηστής διοίκησης, με την έννοια ότι η διοίκηση παραβαίνει την αρχή της καλής πίστης όταν ενεργεί κατά τρόπο αντίθετο προς τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ιδιώτη απέναντι της. Η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη δημιουργείται κάθε φορά που διαπλάθεται πραγματική κατάσταση, στη διατήρηση της οποίας εύλογα υπολογίζει και προοβλέπει ο πολίτης. Εδώ εμπίπτει η περίπτωση ακτημόνων του Νομού Έβρου (1798/99) οι οποίοι, ενώ το 1961 κρίθηκαν δικαιούχοι γεωργικού κλήρου με απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Αλεξανδρούπολης και εγκαταστάθηκαν προσωρινά με απόφαση του Διευθυντή Γεωργίας το 1970 σε κτήματα τα οποία κατέχουν και εκμεταλλεύονται μέχρι σήμερα, καλούνται τώρα να τα εγκαταλείψουν και να εγκατασταθούν σε έκταση άλλων αγροκτημάτων λόγω αύξησης της αντικειμενικής αξίας της περιοχής.

2.3.3 Μη εφαρμογή της αρχής της επιείκειας

Η αρχή της επιείκειας είναι γενική αρχή του δικαίου και βρίσκει τη συνταγματική της κατοχύρωση τόσο στην αρχή του κράτους δικαίου όσο και στην αρχή της ισότητας. Εφαρμόζεται δε κυρίως σε περιπτώσεις όπου ο αυστηρός σεβασμός των κανόνων δικαίου και της προβλεπόμενης διαδικασίας από τη διοίκηση, ή αλλιώς η «προσκόλληση» σε αυτά, μπορεί να επιφέρει μια σοβαρή «διατάραξη ισορροπίας» του δικαίου σε βάρος του πολίτη, επιβαρύνοντάς τον με συνέπειες που δύσκολα θα γίνονταν ανεκτές σε μια ευνομούμενη κοινωνία. Τέτοια συμπεριφορά διαπιστώθηκε από τη ΔΟΥ Χανίων κατά την εξέταση της αναφοράς 1580/18.12.1998. Ο αναφερόμενος πολίτης, όταν θέλησε να μεταβιβάσει ακίνητό του, διαπίστωσε ότι ο τίτλος κυριότητάς του ανέφερε μικρότερο εμβαδόν από το πραγματικό, παρά το γεγονός ότι ο φόρος μεταβιβάσης είχε υπολογιστεί επί του πραγματικού εμβαδού και είχε καταβληθεί στο σύνολό του. Ενώ όμως έγινε δεκτό ότι δεν υπήρχε περαιτέρω αξίωση του δημοσίου, η ΔΟΥ Χανίων απέρριψε

την πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη για δικαιότερη και μη δογματική εφαρμογή των σχετικών διατάξεων και ζήτησε την εκ νέου καταβολή του ποσού.

Η ανισότητα στη μεταχείριση που προκύπτει από την άτεγκτη εφαρμογή των κανόνων δικαίου δεν προσβάλλει μόνο το περί δικαίου αίσθημα, αλλά συχνά προσβάλλει και τη συνταγματική επιταγή για την ισότητα των πολιτών (άρθρο 4 του Συντάγματος). Η θέση αυτή γίνεται δεκτή τόσο από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσο και από συνταγματικά δικαστήρια ευρωπαϊκών κρατών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Ελβετία στην οποία γίνεται δεκτή ως συνταγματική αρχή η απαγόρευση του υπερβάλλοντος φορμαλισμού. Επιπλέον, αυτή η ανισότητα που προέρχεται από την εφαρμογή των όσων ακριβώς ορίζει ο νόμος μπορεί παράλληλα να αναδεικνύει και τα κενά της νομοθετικής ρύθμισης, ιδιαίτερα όταν η τελευταία αδυνατεί να προβλέψει και φυσικά να ρυθμίσει με «δίκαιο τρόπο» την ατομική περίπτωση του πολίτη. Σε αυτές όμως τις περιπτώσεις, η διοίκηση δεν μπορεί, δηλαδή δεν έχει την αρμοδιότητα να συμπληρώσει ή να ερμηνεύσει τον κανόνα δικαίου σύμφωνα με το πνεύμα του νομοθέτη. Το Συμβούλιο της Επικρατείας αναγνωρίζει, ήδη από τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του, ότι η διοίκηση πρέπει να επιλέγει μεταξύ των μέτρων που πρωθιούν τους νόμιμους σκοπούς της το λιγότερο επαχθές για τον ιδιώτη (ΣτΕ 300/36). Επίσης αναγνωρίζει ότι ο περιορισμός των ατομικού δικαιώματος πρέπει να είναι ο απόλυτα αναγκαίος, να συνάδει με τον σκοπό που επιδιώκει ο νόμος και, τέλος, να μην προσβάλλει τον σκληρό πυρήνα του δικαιώματος (ΣτΕ 2112/84).

Ο Συνήγορος του Πολίτη, σε ποσοστό 6,5% των βάσιμων αναφορών, πρότεινε την εφαρμογή της αρχής της επιείκειας για την επίλυση της υπόθεσης. Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι η εμπλεκόμενη υπηρεσία πρέπει να συμπεριφέρεται απέναντι στον πολίτη έτσι ώστε το είδος και η έκταση της κρατικής επέμβασης να δικαιολογείται ως μέσο επίτευξης του επιδιωκόμενου σκοπού, δηλαδή της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, μόνον εφόσον τελούν σε αναλογία με αυτόν. Η πρόταση για επίλυση της υπόθεσης με την εφαρμογή της αρχής της επιείκειας έγινε σε κάθε περίπτωση με σύνεση και αίσθηση του μέτρου, λαμβάνοντας υπόψη ότι η συμπεριφορά και η δράση της διοίκησης υπόκεινται πρωτίστως στην αρχή της νομιμότητας. Η εφαρμογή της δηλαδή προτάθηκε σε ιδιαίτερα σοβαρές και σαφείς περιπτώσεις ανισότητας και μόνον εφόσον ήταν σύμφωνη με το πνεύμα του νόμου και είχε επιβεβαιωθεί με ακρίβεια ότι οι δυσανάλογα βαριές συνέπειες για τον διοικού-

μενο ούτε προβλέπονταν ούτε θα ήταν αποδεκτές από τον νομοθέτη. Η σύσταση του Συνηγόρου του Πολίτη για την εφαρμογή της αρχής της επιείκειας συνοδεύτηκε με άμεσα εφαρμόσιμες προτάσεις, χωρίς δυσανάλογο οικονομικό βάρος, που δεν έθιγαν δικαιώματα τρίτων ούτε οδήγησαν σε εξαίρεση από την εφαρμογή κανόνα που εξυπηρετεί το γενικό συμφέρον.

2.3.4 Μη τίρηση της αρχής της διαφάνειας

Η διάταξη του άρθρου 16 του Ν. 1599/86, με την οποία καθιερώνεται σε νομοθετικό κείμενο η αρχή της διαφάνειας στη δράση της δημόσιας διοίκησης, παρέχει το δικαίωμα σε κάθε πολίτη να λαμβάνει γνώση ή αντίγραφο οποιουδήποτε διοικητικού εγγράφου που συντάσσεται από όργανα του δημόσιου τομέα, χωρίς να θέτει ως προϋπόθεση τη συνδρομή στο πρόσωπο του αιτούντος κάποιου ιδιαίτερου ένονομου συμφέροντος, για την υπεράσπιση του οποίου είναι απαραίτητη η γνώση των αιτούμενων στοιχείων. Ως διοικητικά έγγραφα νοούνται όλα τα έγγραφα που συντάσσονται από όργανα του δημόσιου τομέα και όχι μόνο τα διοικητικά έγγραφα με τη στενή έννοια του όρου (ιδίως εκθέσεις, μελέτες, πρακτικά, στατιστικά στοιχεία, εγκύλιοι, οδηγίες, απαντήσεις της διοίκησης, γνωμοδοτήσεις, αποφάσεις). Το δικαίωμα γνώσης ασκείται είτε με επιτόπια μελέτη είτε με χορήγηση αντιγράφου, εκτός αν η αναπαραγωγή του μπορεί να βλάψει το έγγραφο. Στον πο πρόσφατο Ν. 2690/99, άρθρο 5 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας), επαναλαμβάνονται οι ισχύουσες διατάξεις, αλλά το δικαίωμα γνώσης επεκτείνεται και στην κατηγορία των ιδιωτικών εγγράφων, γεγονός που αποτελεί και την καλύτερη απόδειξη ότι η τάση διεύρυνσης του δικαιώματος αρχίζει να πρυτανεύει. Αυτή η μορφή κακοδιοίκησης διαπιστώθηκε σε ποσοστό 1,5% των αναφορών που επεξεργάστηκε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη. Στις περιπτώσεις αυτές διαπιστώθηκε αυθαίρετη άρνηση της διοίκησης να επιδείξει στον πολίτη διοικητικά ή ιδιωτικά έγγραφα.

Το δικαίωμα γνώσης διοικητικών και ιδιωτικών εγγράφων γίνεται με τους περιορισμούς που ορίζει ο νόμος (βλ. άρθρα 2 και 5 του Ν. 2690/99) και, επομένως, με την επιφύλαξη της ύπαρξης τυχόν δικαιωμάτων πινευματικής διοικητούσας. Το πρόβλημα αυτό τέθηκε από πολίτη ο οποίος συμμετείχε σε διαγωνισμό του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και ζήτησε να λάβει πλήρη γνώση του περιεχομένου των προτάσεων των άλλων συμμετεχόντων. Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο αρνήθηκε να συμμορφωθεί, επικαλούμενο τις διατάξεις για την προστασία της πινευματικής διοικητούσας (Ν. 2121/93). Υστερα από πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη, το Παιδαγωγικό

Ινστιτούτο έδωσε τη δυνατότητα στον ενδιαφερόμενο πολίτη να λάβει γνώση, με επιτόπια μελέτη, του περιεχομένου των προτάσεων των άλλων συμμετεχόντων στον διαγωνισμό, ενώ του γνωστοποίησε ότι θα μπορούσε να λάβει αντίγραφα, εάν, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 2121/93, εξασφάλιζε τη συγκατάθεση των πνευματικών δημιουργών.

Κατά τον χειρισμό των υποθέσεων αυτών, ο Συνήγορος του Πολίτη τόνισε ότι από τον συνδυασμό των διατάξεων του Ν. 1599/86 και των άρθρων 105-106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα ενδέχεται να προκύψουν και προϋποθέσεις αστικής ευθύνης του δημοσίου σε περιπτώσεις όπου παραβιάζεται το δικαίωμα της γνώσης διοικητικών εγγράφων.

2.3.5 Μη εκτέλεση δικαστικής απόφασης

Η μη εκτέλεση δικαστικής απόφασης από μέρους της διοίκησης αποτελεί την πιο ακραία μορφή κακοδικησης που δεν προσβάλλει μόνο το ατομικό δικαίωμα του ενδιαφερόμενου πολίτη στην αποτελεσματική έννομη προστασία, αλλά αποκτά συλλογική (και άρα θεσμική) διάσταση, καθώς θέτει υπό αμφισβήτηση τα θεμέλια του κράτους δικαίου. Η άρνηση εκτέλεσης δικαστικής απόφασης από τη διοίκηση ισοδυναμεί με μερική κατάλυση της συνταγματικής τάξης, καθώς αντιστοιχεί με αυθαίρετη παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας στις συνταγματικά καθορισμένες λειτουργίες της δικαστικής εξουσίας.

Σε σχετική αναφορά που διερεύνησε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη, ο Δήμος Μουρνιών αρνήθηκε να καταβάλει σε εργαζόμενους αναδρομικά ποσά για επίδομα παραγωγικότητας, παρά το γεγονός ότι τα ποσά αυτά επιδικάστηκαν στους δικαιούχους με αμετάλητη δικαστική απόφαση. Για την άρνηση του αυτή ο Δήμος επικαλέστηκε έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με το οποίο η έγκριση για πληρωμή των παραπάνω ποσών δεν ήταν δυνατή εφόσον δεν είχαν εξαντληθεί από την πλευρά του δήμου τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα κατά της συγκειριμένης απόφασης. Με την παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη, ο Δήμος Μουρνιών αποφάσισε την καταβολή των χρηματικών ποσών με πίστωση του προϋπολογισμού του για το έτος 1999.

Με βάση τα στοιχεία που προκύπτουν από τις αναφορές των πολιτών που εξετάστηκαν από τον Κύκλο, η μη εκτέλεση δικαστικής απόφασης δεν παρατηρείται συχνά (0,8%). Δυστυχώς όμως αποτελεί μορφή κακοδικησης που εντοπίζεται σε ένα ευρύ φάσμα δημόσιων υπηρεσιών και οργανισμών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Κύκλου. Παρά το μικρό αριθμό των σχετικών υποθέσεων, σε αυτό το θέμα αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία γιατί υποκρύπτει τη

στέρηση της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και εκφράζει την έλλειψη θεομικής κουλτούρας που χαρακτηρίζει τη συγκρότηση των υπηρεσιών της διοίκησης.

2.4 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΚΑΚΟΛΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΝΑ ΦΟΡΕΑ

Επειδή οι υποθέσεις που εξετάζονται από τον Κύκλο Σχέσεων Κράτους-Πολίτη καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η συνολική εικόνα των εμπλεκόμενων φορέων που έχουν συγκεντρώσει τον μεγαλύτερο αριθμό αναφορών, και ταυτόχρονα η παρουσίαση των συγχότερων μορφών κακοδικησης ανά φορέα, στοιχείο που καταδεικνύει το εύρος των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πολίτες στις συναλλαγές τους με τις αναφερόμενες υπηρεσίες. Στην παρουσίαση αυτών των στοιχείων έχουν περιληφθεί μόνον οι αναφορές στις οποίες, έπειτα από έρευνα, έχει διαπιστωθεί φαινόμενο κακοδικησης. Επειδή κατά την έρευνα της υπόθεσης συχνά καταγράφονται περισσότερες από μία μορφές κακοδικησης και καταγγέλλονται περισσότεροι φορείς σε κάθε αναφορά, επιλέχθηκε η ποσοστιαία παρουσίαση των στατιστικών στοιχείων.

Στο Γράφημα Ε.33 απεικονίζεται η κατανομή των αναφορών ανά υπουργείο, συμπεριλαμβανομένων σε καθένα από αυτά των εποπτευόμενων φορέων του που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Συνηγόρου του Πολίτη. Εξαίρεση αποτελούν οι Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας που παρουσιάζονται ως αυτοτελής κατηγορία, λόγω των κοινών χαρακτηριστικών τους που προκύπτουν από τον συνδυασμό του επιχειρηματικού και του κοινωφελούς χαρακτήρα τους. Το Γράφημα αυτό δίνει μια σαφή εικόνα των φορέων που παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη συγκέντρωση αναφορών. Στην κατηγορία αυτή, το Υπουργείο Οικονομικών και οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες του –ιδίως οι ΔΟΥ– καταλαμβάνουν την πρώτη θέση με ποσοστό 27,4% επί του συνόλου και έπονται οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδικησης α' και β' βαθμού με ποσοστό 27,2%.

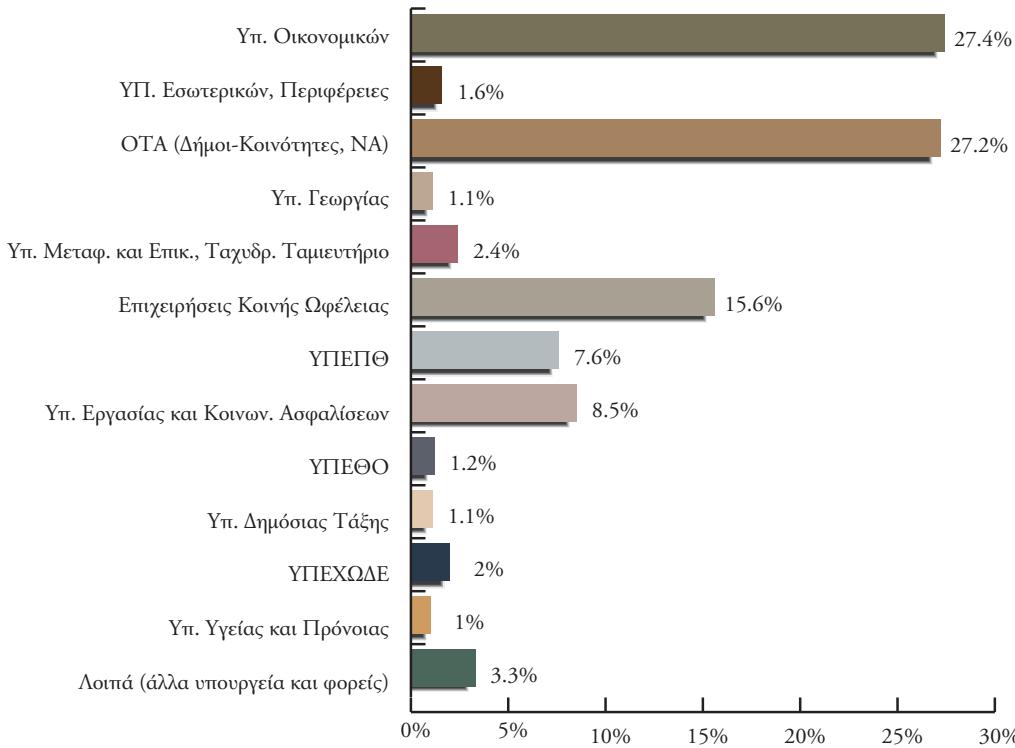
2.4.1 Υπουργείο Οικονομικών

Από το σύνολο των αναφορών του Κύκλου που αφορούν το Υπουργείο Οικονομικών, το 62,3% έχουν ως αντικείμενο τις ΔΟΥ. Από την επεξεργασία των αναφορών αυτών, από την επικοινωνία, προφορική και έγγραφη, και από τις επισκέψεις των επιστημόνων του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη στις αντίστοιχες υπηρεσίες μπορεί κανείς να συναγάγει χρήσιμα συμπεράσματα και να εντοπίσει προβλήματα που ανακύπτουν από τις δια-

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.33

ΕΜΠΙΛΕΚΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

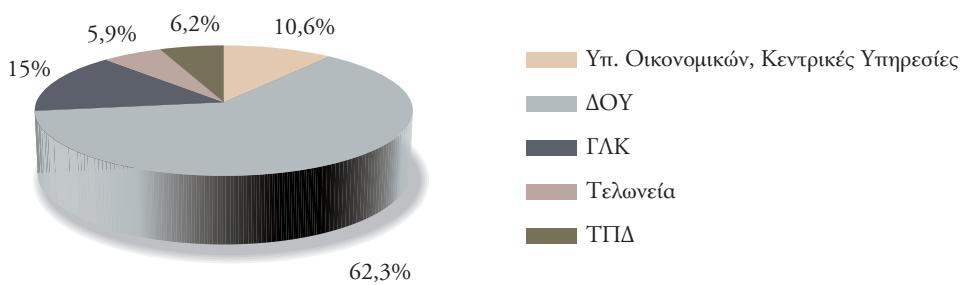

προσωπικές σχέσεις των φορολογούμενων πολιτών με τις εν λόγω υπηρεσίες ή αφορούν θέματα ουσιαστικού φορολογικού δικαίου.

ση του πολίτη και δημιουργεί εκνευρισμό και κλίμα δυσπιστίας. Ενδεικτικό της έκτασης του φαινομένου αυτού είναι το γεγονός ότι σε ποσοστό 25,5% η κα-

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.34

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

2.4.1.1 ΔΟΥ - Κεντρικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών

Όπως προκύπτει από το Γράφημα Ε.35, ένα βασικό ζήτημα που αναφύεται από την εξέταση των αναφορών που αφορούν τις ΔΟΥ είναι η ελλιπής, αντιφατική και πολλές φορές λανθασμένη παροχή πληροφοριών, η οποία, σε συνδυασμό με το πολύπλοκο και χρονοβόρο σύστημα εσωτερικών διαδικασιών, καθώς και τις διαφοροποιήσεις στο ωράριο συναλλαγής με το κοινό, καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη την εξυπηρέτη-

κοδιοίκηση που εντοπίζεται στις ΔΟΥ λαμβάνει τη μορφή της ανεπαρκούς ή της ανύπαρκτης πληροφόρησης, με άμεση συνέπεια την κακή επικοινωνία των πολιτών και της διοίκησης. Οι περισσότεροι μάλιστα από τους πολίτες που απευθύνθηκαν στον Συνήγορο του Πολίτη ζητώντας πληροφορίες δεν είχαν καν απευθυνθεί πρώτα στην αρμόδια ΔΟΥ, με την αιτιολογία ότι ήταν βέβαιοι ότι δεν θα εξυπηρετηθούν. Αυτό καθιστά φανερό το κλίμα δυσπιστίας που επικρατεί ανάμεσα στον πολίτη και τις υπηρεσίες αυτές. Επιπλέον, η μη ύπαρξη εντύπων που να πληροφο-

ρούν τους πολίτες με σαφήνεια και ακρίβεια για τις προϋποθέσεις και τα δικαιολογητικά που απαιτούνται προκειμένου να διεκπεραιωθεί η υπόθεσή τους, καθώς και για τις δυνατότητες αμφισβήτησης των πράξεων ή παραλείψεων των ΔΟΥ, δυσχεράνει και τις πιο απλές καθημερινές συναλλαγές.

Επιπρόσθετα, η αναμφισβήτητα υπαρκτή πολυνομία οδηγεί σε πολύ διαφορετικές ρυθμίσεις, με αποτέλεσμα ο διοικούμενος δύσκολα να είναι σε θέση να γνωρίζει ποιος κανόνας δικαίου διέπει τη συγκεκριμένη περίπτωση που τον αφορά. Ιδιαίτερα ανησυχητική είναι και η διαπίστωση ότι πολλές φορές ούτε και ίδιοι οι υπάλληλοι των ΔΟΥ γνωρίζουν ακριβώς τι είναι εφαρμοστέο στην κάθε περίπτωση. Η γενική εντύπωση που αποκόμισαν οι χειριστές των σχετικών υποθέσεων είναι ότι στην περίπτωση των ΔΟΥ βασικό πρόβλημα αποτελεί η ύπαρξη ενός άκαμπτου και εξαιρετικά λεπτομερειακού νομικού πλαισίου που δεν αφήνει περιθώρια για πιο ευέλικτες προσεγγίσεις και κατ' ουσίαν παρεμβάσεις στα προβλήματα των πολιτών. Συνήθως η διαμεσολάβηση του Συνηγόρου του Πολίτη προσκρούει σε κάποια αυστηρή και ανελαστική διάταξη νόμου και στην ανυπαρξία διαδικασίας για την κατά περίπτωση αντιμετώπιση υποθέσεων. Αποτέλεσμα αυτής

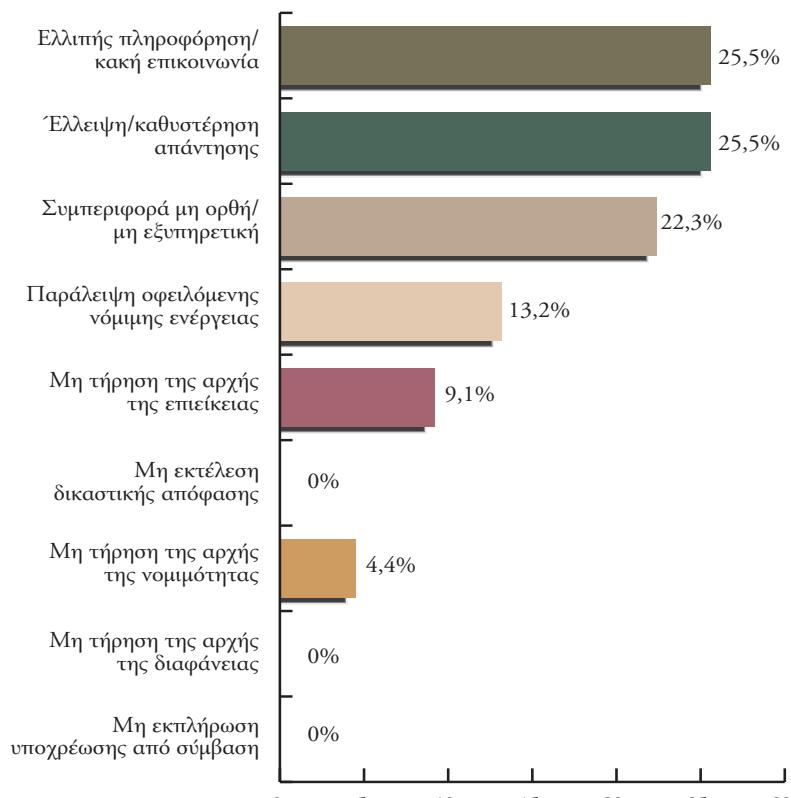
της κατάστασης είναι ότι τις περισσότερες φορές η μόνη δυνατότητα επιλυσης που παρέχεται στον πολίτη είναι αυτή του ευμενούς διακανονισμού για την καταβολή των χρεών.

Το 25,5% των σχετικών με το Υπουργείο Οικονομικών περιπτώσεων κακοδιοίκησης αφορά την καθυστέρηση ή πολλές φορές και τη μη απάντηση της υπηρεσίας σε αιτήματα των πολιτών. Η κύρια δικαιολογία που επικαλούνται οι αρμόδιοι υπάλληλοι είναι η έλλειψη προσωπικού και διαθέσιμων μέσων, καθώς και ο φόρτος εργασίας. Η πρακτική αυτή υπονομεύει την αξιοπιστία της ίδιας της υπηρεσίας και συνεπάγεται την απώλεια άλλων δικαιωμάτων των πολιτών, η άσκηση των οποίων συναρτάται σε πολλές περιπτώσεις από την αναμενόμενη απάντηση ή χορήγηση στοιχείων.

Η πολυνομία, η ύπαρξη αντιφατικών διατάξεων και οι διάφορες ερμηνευτικές δυσκολίες, σε συνδυασμό με την ευρεία διακριτική ευχέρεια που ο νόμος παρέχει στους προϊστάμενους των ΔΟΥ, έχουν ως αποτέλεσμα την ανομοιογενή αντιμετώπιση ομοειδών περιπτώσεων. Ειδικότερα, προβλήματα παρουσιάζονται στη φορολογία εισοδήματος και κληρονομιών, καθώς και στη διαδικασία επιλυσης διαφορών και στον χρόνο παραγραφής. Χαρακτηριστικό για

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.35

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

όλες τις περιπτώσεις είναι ότι οι σχετικές με τη ρύθμιση των χρεών αμφισβήτησες ερμηνεύονται κατά τεκμήριο υπέρ του δημοσίου και σε βάρος των πολιτών.

Σημαντικός αριθμός υποθέσεων αφορά τις διαδικασίες αποστολής ειδοποιητηρίων για τέλη κυκλοφορίας (π.χ. αναγραφή λανθασμένων πληροφοριών, όπως αριθμών κυκλοφορίας, διευθύνσεων των ιδιοκτητών, ΑΦΜ) και της είσπραξής τους (απαίτηση για εκ νέου καταβολή τους σε περιπτώσεις απώλειας του ειδικού σήματος ή της απόδειξης πληρωμής).

Σε μια άλλη ομάδα περιπτώσεων διαπιστώνεται έλλειψη συντονισμού και ενδούπτηρεσιακής συνεννόησης μεταξύ των ΔΟΥ, κυρίως στις περιπτώσεις όπου ο πολίτης συναλλάσσεται για την ίδια υπόθεση με περισσότερες από μία ΔΟΥ. Παρά την ύπαρξη μηχανογραφικού συστήματος, συχνά απαιτείται από τους φορολογούμενους που αιτούνται την έκδοση αποδεικτικών φορολογικής ενημερότητας να προσκομίζουν στοιχεία από τις ΔΟΥ στις οποίες υπέβαλλαν φορολογική δήλωση την προηγούμενη πενταετία.

Ιδιαίτερα έντονο παρουσιάζεται το πρόβλημα στη ΔΟΥ κατοίκων εξωτερικού, η οποία με έδρα την Αθήνα εξυπηρετεί πολίτες από όλη την Ελλάδα. Παρόλο που προβλέπεται η δυνατότητα πραγματοποίησης συναλλαγών και με τη ΔΟΥ του αντικλήτου, τις περισσότερες φορές δεν ενημερώνεται άμεσα η ΔΟΥ κατοίκων εξωτερικού, με αποτέλεσμα ο πολίτης να εμφανίζεται ασυνεπής στις φορολογικές του υποχρεώσεις και να καλείται να αποδείξει την εκπλήρωσή τους με δικές του ενέργειες. Ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη έθεσε το θέμα στον αρμόδιο Υφυπουργό Οικονομικών, ο οποίος υποσχέθηκε την αντιμετώπιση του προβλήματος μέσα στο έτος 2000¹.

Πρόβλημα γενικότερου ενδιαφέροντος αποτελεί και η καθυστέρηση ενημέρωσης του πολίτη για την ύπαρξη οφειλών του, καθώς και η μη διασφάλιση της παραλαβής εκ μέρους του των σχετικών ειδοποιητηρίων. Η καθυστέρηση αποστολής των χρεωστικών εκκαθαριστικών σημειωμάτων έχει ως αποτέλεσμα την εκπνοή των προθεσμιών καταβολής των οφειλόμενων ποσών και την απώλεια του δικαιώματος στην προβλεπόμενη έκπτωση. Επίσης, η αποστολή πιστω-

τικών εκκαθαριστικών που, με το αιτιολογικό της ανάγκης επανελέγχου της εκκαθάρισης, δεν συνοδεύονται από τις αντίστοιχες επιταγές έχει ως αποτέλεσμα να καθυστερεί υπερβολικά η είσπραξη των δικαιούμενων ποσών από τον πολίτη. Δεν είναι σπάνιο και το φαινόμενο να αποστέλλονται τα ειδοποιητήρια οφειλών σε λανθασμένες διευθύνσεις και έτσι να μην ενημερώνεται έγκαιρα ο πολίτης για την ύπαρξη χρέους, με συνέπεια την απώλεια των προθεσμιών για την άσκηση των δικαιωμάτων του, όπως εκείνο της έκπτωσης, της καταβολής του ποσού χωρίς προσαυξήσεις και της αμφισβήτησης του χρέους.

Ο Συνήγορος του Πολίτη πρότεινε την αποστολή από τα ΕΛΤΑ των εκκαθαριστικών σημειωμάτων, αλλά και των υπόλοιπων βεβαιώσεων οφειλών προς το δημόσιο με συστημένη επιστολή².

2.4.1.2 Τελωνεία

Σαφώς λιγότερες ήταν οι υποθέσεις που αφορούσαν προβλήματα των πολιτών με τελωνεία και αναφέρονταν κυρίως σε θέματα όπως η παρακράτηση φόρου από εκτελωνισμό αυτοκινήτου προερχόμενου από χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επιβολή προστίμου σε ιδιοκτήτες μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που είχαν εκτελωνιστεί με πλαστά πιστοποιητικά απόσυρσης από τους αρχικούς ιδιοκτήτες τους ή ο μη υπολογισμός του ποσοστού της έκπτωσης κατά τον εκτελωνισμό μεταχειρισμένου αυτοκινήτου.

Αξίζει να αναφερθεί ότι σε όλες τις υποθέσεις που αφορούσαν προβλήματα με τελωνεία και στις οποίες είχε διαπιστωθεί κακοδιοίκηση ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη πέτυχε την επίλυση της υπόθεσης υπέρ του αναφερόμενου πολίτη.

2.4.1.3 Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν αναφορές πολιτών που αφορούν δάνεια που χορηγούνται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τα προβλήματα που συνδέονται με τα δάνεια αυτά. Τα σχετικά προβλήματα που εξέτασε ο Κύκλος κατά το 1999 αφορούσαν κυρίως την καθυστέρηση γνωστοποίησης στους πολίτες για την ύπαρξη

¹ Σε διάταξη νόμου που ψηφίστηκε πρόσφατα, προβλέπεται ότι αρμόδιος για τους κατοίκους της αλλοδαπής που είναι υποχρεωμένοι να υποβάλλουν δήλωση και στην Ελλάδα θα είναι και ο προϊστάμενος της ΔΟΥ της πρωτεύουσας του νομού της Ελλάδας στον οποίο ο φορολογούμενος κάτοικος εξωτερικού αναπτύνει την οικονομική του δραστηριότητα. Όταν τεθεί σε εφαρμογή η υπουργική απόφαση που ρυθμίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παραπάνω ριθμίσης (αυτό προβλέπεται από τις 1.3.2000), θα διαφανεί κατά πόσο αυτή θα επιλύσει τα προβλήματα που δημιουργούνται με τη ΔΟΥ κατοίκων εξωτερικού.

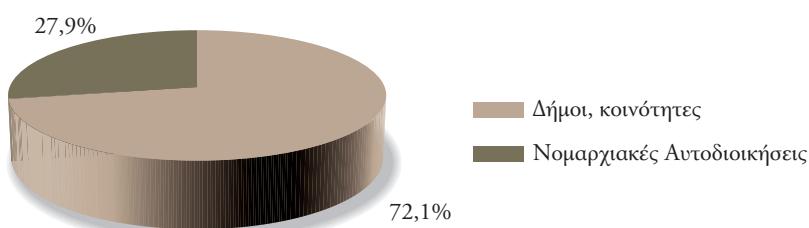
² Ο Υφυπουργός Οικονομικών με έγγραφο του απάντησε ότι κάτι τέτοιο είναι τεχνικά αδύνατον με τα σημειρινά δεδομένα, προβλέπεται όμως ειδικά για τα χρεωστικά εκκαθαριστικά, η σύνταξη από το ΚΕΠΥΟ ονομαστικής κατάστασης η οποία θα χρησιμοποιείται από τον ταχυδρομικό διανομέα ώστε να οημεινέται η ημερομηνία παράδοσης των σημειώματος στον πολίτη. Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι το Υπουργείο Οικονομικών προέβη με τον τρόπο αυτόν σε ένα οημαντικό βήμα προς τη οωστή κατεύθυνση.

ληξιπρόθεσμων οφειλών και την επιβολή τόκων υπερημερίας, εξαιτίας της παρέλευσης κατά πολύ της προθεσμίας για την καταβολή της οφειλής. Κυρίως λόγω τεχνικών δυσκολιών, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων εμφανίζόταν ανίκανο να παρακολουθήσει την αποπληρωμή των δόσεων από τους δανειολήπτες, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται το φαινόμενο να οφειλονται οι χρονολογικά προηγούμενες απαιτήσεις (π.χ. η πρώτη δόση) ενώ είχαν καταβληθεί οι μεταγενέστερες.

Ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνθηκε στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τονίζοντας ότι η υποχρέωση των πολιτών να παρακολουθούν την κανονική καταβολή των δόσεων για την εξηπρέτηση των δανείων τους δεν απαλλάσσει την υπηρεσία από τη δική της υποχρέωση να ασκεί την αρμοδιότητά της κατά τρόπο γρήγορο και αποτελεσματικό και να εξαντλεί τις δυνατότητες επανεξέτασης όλων των υποθέσεων της κατηγορίας αυτής, προκειμένου να απαλλαγούν οι πολίτες από τους τόκους υπερημερίας, κατ' εφαρμογήν των αρ-

βρίσκεται σε ένα μεταβατικό στάδιο, που χαρακτηρίζεται από τις πρώτες προσπάθειες για τη χειραφέτησή της, για την υιοθέτηση ενός διαφορετικού ρόλου και τρόπου λειτουργίας. Έτοι, τα μάλλον αναμενόμενα φαινόμενα «οίησης της εξουσίας» ή αντιγραφής των κακών στιγμών της κεντρικής δημόσιας διοίκησης δικαιολογούν την εισροή στον Συνήγορο του Πολίτη πλήθους αναφορών από πολίτες που στρέφονται κατά των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Σημειώνεται ότι οι αναφορές αυτές αποτελούν το 27,2% των βάσιμων αναφορών που δέχθηκε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη κατά το παρελθόν έτοις. Χαρακτηριστικό πάντως είναι το γεγονός ότι, όπως προκύπτει και από το Γράφημα E.36, από τις αναφορές των πολιτών που εξετάστηκαν και στις οποίες διαπιστώθηκε φαινόμενο κακοδιοίκησης, η μεγαλύτερη συγκέντρωση παρουσιάζεται στους ΟΤΑ α' βαθμού (72,1%), ενώ μόνο το 27,9% των αναφορών αφορούσε τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις.

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.36 ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

χών της επιείκειας και της χρηστής διοίκησης.

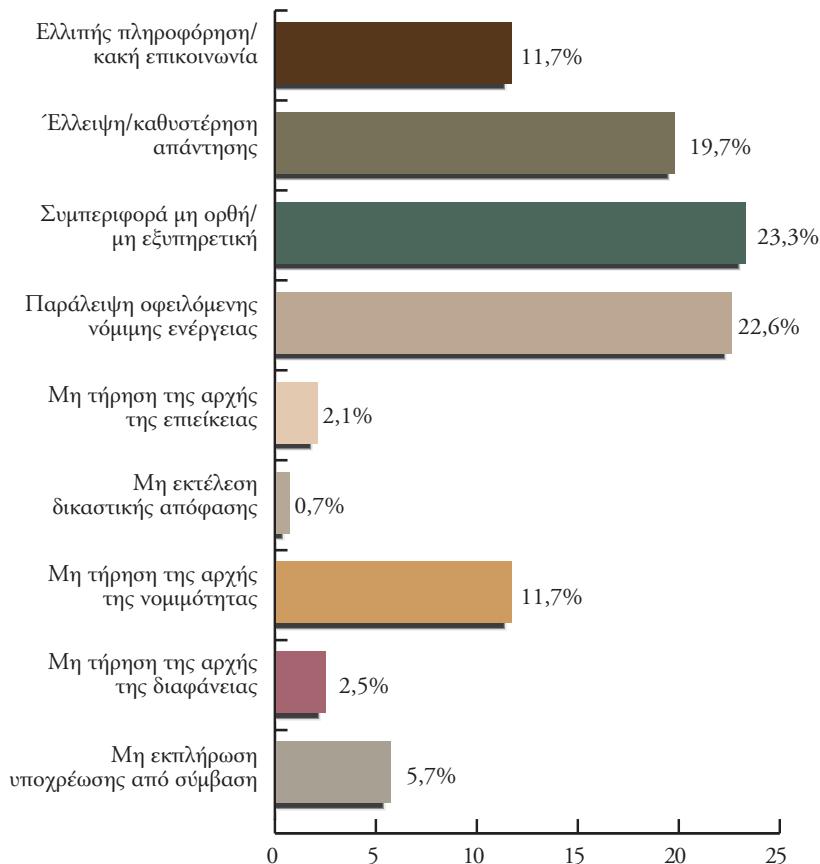
Το ΔΣ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, αναγνωρίζοντας το πρόβλημα που προέκυψε από την έλλειψη τεχνικών δυνατοτήτων για τον έλεγχο της κίνησης των λογαριασμών πολυάριθμων δανειοληπτών, αποφάσισε στην αρ. 2719/14.10.1999 συνεδρίασή του ότι στις περιπτώσεις εμφάνισης ληξιπρόθεσμων οφειλών στα στεγαστικά δάνεια κάθε καταβολή ή παρακράτηση από τους οφειλέτες θα καλύπτει πρώτα τις χρονολογικά παλαιότερες απαιτήσεις. Επίσης καθόρισε ως επιτόκιο υπερημερίας των στεγαστικών δανείων το εκάστοτε ισχύον συμβατικό (ενήμερης οφειλής) αντί του εκάστοτε ισχύοντος τόκου υπερημερίας που ίσχυε και συνεπαγόταν μεγαλύτερη επιβάρυνση του δανειολήπτη.

2.4.2 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Με τις πρόσφατες μεταρρυθμίσεις που επηρεάζουν τη λειτουργία της, η Τοπική Αυτοδιοίκηση

Από το πολυσχιδές περιεχόμενο αυτών των αναφορών και τη σχετική έρευνα προκύπτουν ποικίλες μορφές κακοδιοίκησης. Όπως αναδεικνύει το Γράφημα E.37, η συχνότητα με την οποία παρατηρούνται φαινόμενα όπως η μη επίδειξη διάθεσης εξυπηρέτησης, η αυταρχική και αλαζονική συμπεριφορά απέναντι στους πολίτες (23,3%), καθώς και η παροχή λανθασμένης ή ελλιπούς πληροφόρησης (11,7%), σε συνάρτηση με τις λειτουργικές αδυναμίες των ΟΤΑ α' και β' βαθμού και την κακή ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, δυσχεραίνοντας και τις πιο απλές ή καθημερινές συναλλαγές των υπηρεσιών αυτών με τους πολίτες. Ενδεικτικά αναφέρονται περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ΟΤΑ δεν ανταποκρίνονται στην παροχή υπηρεσιών σε θέματα αρμοδιότητάς τους, όπως για παράδειγμα απομάκρυνση εγκαταλειμμένων οχημάτων ή αποζημίωση πολιτών από υλικές ζημιές που υπέστησαν από υπαιτιότητα ή παράλειψη των ΟΤΑ.

Χαρακτηριστικό στοιχείο κακοδιοίκησης που

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.37**ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ**

προκύπτει τόσο από τις συναλλαγές με τους πολίτες, όπως διαφαίνεται από την εξέταση των υποθέσεων όσο και από την επικοινωνία με τους χειριστές-επιστήμονες του Κύκλου είναι το γεγονός ότι οι δημοτικοί άρχοντες επικαλούνται τη νομιμοποίηση που προέρχεται από την αιρετή τους ιδιότητα και τη χρησιμοποιούν ως μόνιμο επιχείρημα τόσο για τις πράξεις ή παραλείψεις τους όσο και για την άρνησή τους να αποδεχθούν τις προτάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη. Τέτοιες πρακτικές έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία προκατάληψης και δυσπιστίας απέναντι στην κρατική οργάνωση συνολικά, με άμεση συνέπεια το κράτος να εμφανίζεται αφερέγγυο και ανίκανο να τηρήσει τις αρχές που από την πλευρά του απαιτεί από τους πολίτες. Το πρόβλημα αυτό καθίσταται ευμφανές και από τη συχνότητα εκδήλωσης συγκεκριμένων μορφών κακοδιοίκησης στους ΟΤΑ α' και β' βαθμού, όπως η παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας (22,6%), η μη τήρηση της αρχής της νομιμότητας (11,7%) και η καταστρατήγηση των συμβατικών υποχρεώσεων των ΟΤΑ προς τους πολίτες (5,7%). Αντικείμενο καταγγελιών αποτελούν ιδιαίτερα οι δήμοι οι οποίοι προβαίνουν σε έργα και προμήθειες «εν

αναμονή εσόδων», χωρίς να έχουν προηγούμενως εξασφαλίσει τις απαραίτητες πιστώσεις. Στις περιπτώσεις αυτές το δημόσιο, παρόλο που λειτουργεί ως ιδιώτης συνάπτοντας σύμβαση έργου ή άλλης παροχής με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, εκμεταλλεύεται την προνομιακή του θέση και παραβιάζει τους κανόνες της σύμβασης, χωρίς να διακινδυνεύει ότι θα κινηθούν εις βάρος του διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης.

Όπως προκύπτει από τις βάσιμες αναφορές κατά των ΟΤΑ που εξετάστηκαν από τον Κύκλο, ιδιαίτερα χαρακτηριστική περίπτωση μη τήρησης της νομιμότητας ή παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας είναι η χορήγηση και η ανάκληση των αδειών ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, περιπτέρων, φαρμακείων και λαϊκών αγορών, κατά παράβαση των προβλεπόμενων διατάξεων και διαδικασιών.

Συχνά επίσης οι ΟΤΑ επικαλούνται έλλειψη προσωπικού και διαθέσιμων μέσων για να δικαιολογούν την παράλειψη ή την υπερβολική καθυστέρηση να απαντήσουν ή να διεκπεραιώσουν υποθέσεις πολιτών, κατά παράβαση της προβλεπόμενης νομοθεσίας (19,7%).

Μια μεγάλη κατηγορία αναφορών αφορά τα προβλήματα που δημιουργούνται στις διευθύνσεις μεταφορών και επικοινωνιών των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, από την απώλεια αρχείων και φακέλων ή από την καθυστέρηση προώθησης των διαδικασιών χορήγησης αδειών οδήγησης και κυκλοφορίας οχημάτων και εκπαιδευτών οδηγών. Χαρακτηριστικό είναι το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί στη Διεύθυνση Μεταφορών και Επικοινωνιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αθηνών-Πειραιώς (που εδρεύει στον Χολαργό), όπου η υπηρεσία, ισχυριζόμενη έλλειψη προσωπικού, υποδεικνύει στους πολίτες να αναζητούν οι ίδιοι τους ατομικούς τους φακέλους.

Ιδιαίτερης αναφοράς χρήζει η αντιμετώπιση του Συνηγόρου του Πολίτη από τον Δήμο Αθηναίων, οι υπηρεσίες του οποίου δεν έχουν επιδείξει την αναμενόμενη ανταπόκριση για την περαίωση υποθέσεων στις οποίες εμπλέκονται. Η στάση αυτή αποκτά ίσως ξεχωριστή σημασία, αν ληφθεί υπόψη ότι πρόκειται για τον μεγαλύτερο δήμο της χώρας με πλήθος υπηρεσιών και προσωπικού. Φαίνεται όμως ότι οι υπηρεσίες του δήμου δεν γνωρίζουν βασικές υποχρεώσεις τους, όπως αυτή της απάντησης στα αιτήματα των πολιτών, και ως εκ τούτου δεν επιδεικνύουν διάθεση εξυπηρέτησης των δημοτών, παρά τη δημόσια εκπεφρασμένη διαβεβαίωση των αιρετών εκπροσώπων του δήμου ότι οι δημοτικές υπηρεσίες έχουν πρωταρχικό στόχο την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του δημότη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής του και παρά το πνέυμα συνεργασίας που χαρακτήρισε τη συνάντηση του Δημάρχου Αθηναίων με τον Συνήγορο του Πολίτη.

Ενδεικτική, αν και ακραία, στάση άρνησης για συνεργασία είναι και αυτή που έχει επιδείξει ο Δήμος Θεσσαλονίκης, ο οποίος, παρά την προσωπική επίσκεψη ειδικού επιστήμονα του Κύκλου Σχέσεων Κράτους-Πολίτη για ζήτημα παραβίασης δέσμιμας αρμοδιότητάς του, έκρινε σκόπιμο να μην

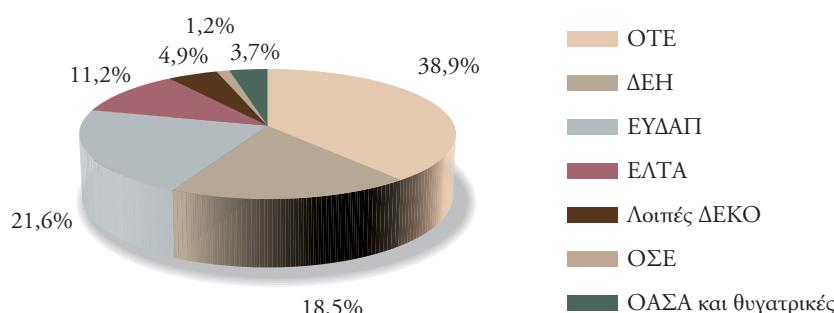
απαντήσει στις επανειλημμένες επιστολές που του απευθύνθηκαν.

2.4.3 Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας

Μια μεγάλη κατηγορία αναφορών των πολιτών (15,6%), η οποία, όπως φάνηκε από την αρχή της λειτουργίας του Συνηγόρου του Πολίτη, απαιτούσε ιδιαίτερο χειρισμό, αφορά τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, στο μέτρο βέβαια που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Συνηγόρου του Πολίτη. Όπως φαίνεται από το Γράφημα E.38, στο σύνολο των αναφορών που αφορούν επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας τα υψηλότερα ποσοστά καταλαμβάνουν εκείνες που στρέφονται κατά του ΟΤΕ (38,9%), της ΕΥΔΑΠ (21,6%) της ΔΕΗ (18,5%) και των ΕΛΤΑ (11,2%). Στην ομάδα αναφορών κατά της ΕΥΔΑΠ δεν περιλαμβάνονται οι αναφορές για τις δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης οι οποίες έχουν ενταχθεί στην ενότητα που αφορά την κακοδιοίκηση των ΟΤΑ. Η ιδιαίτεροτέρη των υποθέσεων αυτών οφείλεται στον διττό χαρακτήρα των επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας. Από τη μια πλευρά, ο κοινωφελής τους χαρακτήρας ευνοεί την προσφυγή στην αρχή της επιείκειας. Από την άλλη πλευρά, ο επιχειρηματικός τους χαρακτήρας έχει ως αποτέλεσμα τη μεταχείριση του πολίτη ως πελάτη. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση υπηρεσιακού παράγοντα του ΟΤΕ ότι «εμείς δε θέλουμε δυσαρεστημένους πελάτες». Η επιχειρηματική αυτή λειτουργία, που αικείται μονοπωλιακά, έχει και την αρνητική της πλευρά, γιατί ο πολίτης συνάπτει συμβάσεις προσχώρησης και στη συνέχεια είναι υποχρεωμένος να εφαρμόζει στην πράξη όρους δεσμευτικούς που δεν επιδέχονται καμία αμφισβήτηση και στην ουσία αναδεικνύουν τη δομική ανισότητα που εκ των πραγμάτων χαρακτηρίζει τη σχέση πολίτη-επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας.

Στην πλειονότητά τους οι αναφορές κατά των επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας (βλ. Γράφημα E.39)

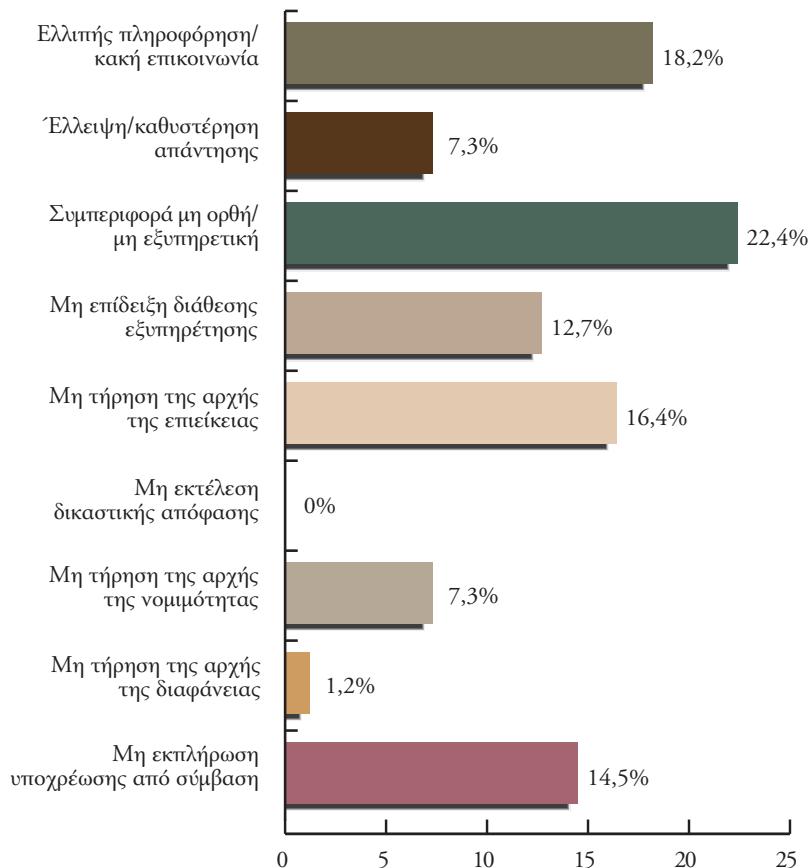
ΓΡΑΦΗΜΑ E.38
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.39

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ

περιλαμβάνουν περιπτώσεις μη ορθής συμπεριφοράς ή μη εξυπηρέτησης εκ μέρους των υπαλλήλων προς τους πολίτες (22,4%), ενώ προβλήματα ανακύπτουν και από την έλλειψη πληροφόρησης και, γενικότερα, την κακή επικοινωνία των πολιτών κατά τις συναλλαγές τους με τις υπηρεσίες αυτές (18,2%).

Σε μια μεγάλη κατηγορία αναφορών όπου καταγέλλονται υπέρογκες κατά την άποψη του πολίτη χρεώσεις στους λογαριασμούς, διαπιστώνεται κατά τη διαμεσολάβηση του Συνηγόρου του Πολίτη «επιφύλαξη» της αρμόδιας υπηρεσίας όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της επιείκειας (16,4%). Ειδικότερα, στις περιπτώσεις καταγγελίας «υπέρογκων» λογαριασμών που αφορούν τον ΟΤΕ, ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη, κατόπιν επικοινωνίας με τους αρμόδιους υπαλλήλους του οργανισμού, παραπέμπει τους πολίτες στο τηλεπικοινωνιακό γραφείο στο οποίο υπάγονταν για τεχνικούς ελέγχους και στη συνέχεια στην Επιτροπή Επιλυσης Διαφορών που λειτουργεί στην κεντρική υπηρεσία του ΟΤΕ. Συχνά, παράλληλα με την προσφυγή του πολίτη, ο Συνήγορος του Πολίτη αποστέλλει έγγραφο προς την επιτροπή αυτή, η οποία, στις περισσότερες περιπτώσεις

συνυπολογίζοντας και κοινωνικούς παράγοντες, προβάίνει σε μείωση του ποσού του λογαριασμού.

Σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο του Συνηγόρου του Πολίτη, στην αρμοδιότητα μεσολάβησής του υπάγεται ως θυγατρική του ΟΤΕ και η εταιρεία κινητής τηλεφωνίας COSMOTE ΑΕ. Λόγω τις ιδιαίτερες φύσης της εταιρείας που προκύπτει από το γεγονός ότι δρα σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, ο χειρισμός των λίγων αναφορών πολιτών που την αφορούν έγινε με διαφορετικό τρόπο. Συγκεκριμένα, οι αιτήσεις των πολιτών διαβιβάστηκαν στην εταιρεία, με την παράκληση να απαντηθούν στο πλαίσιο των συμβατικών υποχρεώσεων των συνδρομητών.

Με παραπλήσιο τρόπο έγινε ο χειρισμός των περιπτώσεων υπέρογκων λογαριασμών που αφορούσαν την ΕΥΔΑΠ. Ο χειριστής-επιστήμονας συμβούλευε τους πολίτες να προσφεύγουν πριν από οποιαδήποτε μεσολάβηση στα κατά τόπους αρμόδια καταστήματα ζητώντας τεχνικό έλεγχο και κατόπιν να υποβάλουν αίτηση για μείωση του λογαριασμού. Υπήρχαν και περιπτώσεις που επιτεύχθηκε μείωση του λογαριασμού με άμεση διαμεσολάβηση.

Άλλες αναφορές που αφορούν την ΕΥΔΑΠ

εστιάζονται στην ανύπαρκτη πληροφόρηση των πολιτών-πελατών, ιδίως σε ό,τι αφορά:

α) τις συνέπειες από τη λειτουργία των «νέων μετρητών» κατανάλωσης ύδατος και την οικονομική επιβάρυνση που αυτή συνεπάγεται σε σχέση με τους παλαιότερους,

β) θέματα τεχνικής φύσης, όπως διαφροή ύδατος κοντά στον υδρομετρητή, και

γ) τις μη αιτιολογημένες αποφάσεις της επιτροπής χορήγησης εκπτώσεων.

Ως προς τα ΕΛΤΑ, αναφέρονται συνηθέστερα απώλειες επιστολών και ζητείται αποζημίωση. Παρά την προσπάθεια των ΕΛΤΑ για ενημέρωση του πολίτη (έκδοση Χάρτη Προστασίας του Καταναλωτή κ.ά.), από το περιεχόμενο των αναφορών παρατηρείται ελλιπής ενημέρωση των πολιτών-πελατών για το σύνολο των παρεχόμενων εκ μέρους των ΕΛΤΑ υπηρεσιών. Αποτέλεσμα αυτής της ελλιπούς ενημέρωσης είναι μεταξύ άλλων ότι στις συναλλαγές τους με τα ΕΛΤΑ οι πολίτες χρησιμοποιούν ορισμένες μόνο μεθόδους αποστολής ταχυδρομικών αντικειμένων, ενώ θα μπορούσαν να εξυπηρετηθούν καλύτερα και να εξασφαλιστούν περισσότερο με τη χρήση εναλλακτικών μεθόδων αποστολής (π.χ. αποστολή ασφαλισμένων επιστολών αντί συστημένων). Άλλα θέματα σχετικά με τα ΕΛΤΑ, στα οποία παρέπεμπταν οι αναφορές πολιτών, αφορούσαν τις λειτουργικές διαδικασίες και άλλα οργανωτικά ζητήματα, όπως το ωράριο λειτουργίας κ.λπ.

2.4.4 Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Προέχουσα μορφή κακοδιοίκησης στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (βλ. Γράφημα Ε.40), όπως προκύπτει από τις αναφορές που δεχθήκε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη, είναι η μη ορθή συμπεριφορά και η μη εξυπηρέτηση εκ μέρους των αρμόδιων υπαλλήλων στις εμπλεκόμενες υπηρεσίες (31,3%). Εντοπίζονται επίσης προβλήματα μη απάντησης ή καθυστέρησης απάντησης σε αιτήματα των πολιτών (22,9%), αλλά και έλλειψης πληροφόρησης (18,8%). Η συντριπτική πλειονότητα των αναφορών αυτών σχετίζεται με προβλήματα που αφορούν τα ΝΠΔΔ που εποπτεύει το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ειδικότερα τον ΟΕΚ και τον ΟΑΕΔ.

Τα σημαντικότερα προβλήματα με τον ΟΕΚ προκύπτουν από το γεγονός ότι λόγω μη έγκαιρης εξασφάλισης των αναγκαίων πιστώσεων οι δικαιούχοι στεγαστικών δανείων δεν είχαν τη δυνατότητα να προβούν έγκαιρα στην εκταμίευσή τους. Σε πολλές από αυτές τις περιπτώσεις, οι δικαιούχοι προχώρησαν σε σύναψη προσυμφώνου βασιζόμενοι στην προέκριση του δανείου, με αποτέλεσμα να εμφανιστούν

ασυνεπείς σε συμβατικές τους υποχρεώσεις. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι και το θέμα της, για τεχνικούς λόγους, καθυστέρησης επί εικοσιπενταετία από τον ΟΕΚ της έκδοσης οριστικών παραχωρητηρίων στεγαστικών προγραμμάτων. Ανάμεσα στους λόγους αυτούς ήταν και η δυσκολία υπολογισμού της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων. Με αφορμή σχετική αναφορά, ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη συνεργάστηκε με τις αρμόδιες υπηρεσίες και στο τέλος του 1999 βρισκόταν πολύ κοντά στην εξέύρεση λύσης.

Από την επεξεργασία των αναφορών που έχουν αντικείμενο τον ΟΑΕΔ εντοπίστηκαν προβλήματα, κυρίως στην έλλειψη επαρκούς ενημέρωσης όσον αφορά τις προϋποθέσεις και τις προθεσμίες για τη χορήγηση επιδόματων ανεργίας. Ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κοινωνική σημασία του επιδόματος ανεργίας, ζήτησε από τα αρμόδια τοπικά γραφεία του ΟΑΕΔ να επιδεικνύουν ιδιαίτερη επιμέλεια κατά την ενημέρωση των ανέργων, ώστε οι εμπλεκόμενοι πολίτες να μην οδηγούνται σε απώλεια των δικαιωμάτων τους λόγω ανεπαρκούς πληροφόρησης. Από σχετική αναφορά ανέκυψε και το πρόβλημα αλλαγής, σε σχέση με το έτος 1997, των προϋποθέσεων για τη συμμετοχή στο Πρόγραμμα Επιχορήγησης Νέων Ελεύθερων Επαγγελματών Μακροχρόνια Ανέργων του έτους 1998, χωρίς την αντίστοιχη ενημέρωση των ενδιαφερομένων. Ύστερα από εισήγηση του Συνηγόρου του Πολίτη η οποία υπογράψμιξε τον κοινωνικό χαρακτήρα της επιχορήγησης αυτής, που στόχο έχει όχι μόνο την οικονομική αλλά και την ηθική ενίσχυση αυτής της κατηγορίας πολιτών, οι υποθέσεις αυτές επιλύθηκαν θετικά με την εφαρμογή της αρχής της επείκειας.

2.4.5 Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

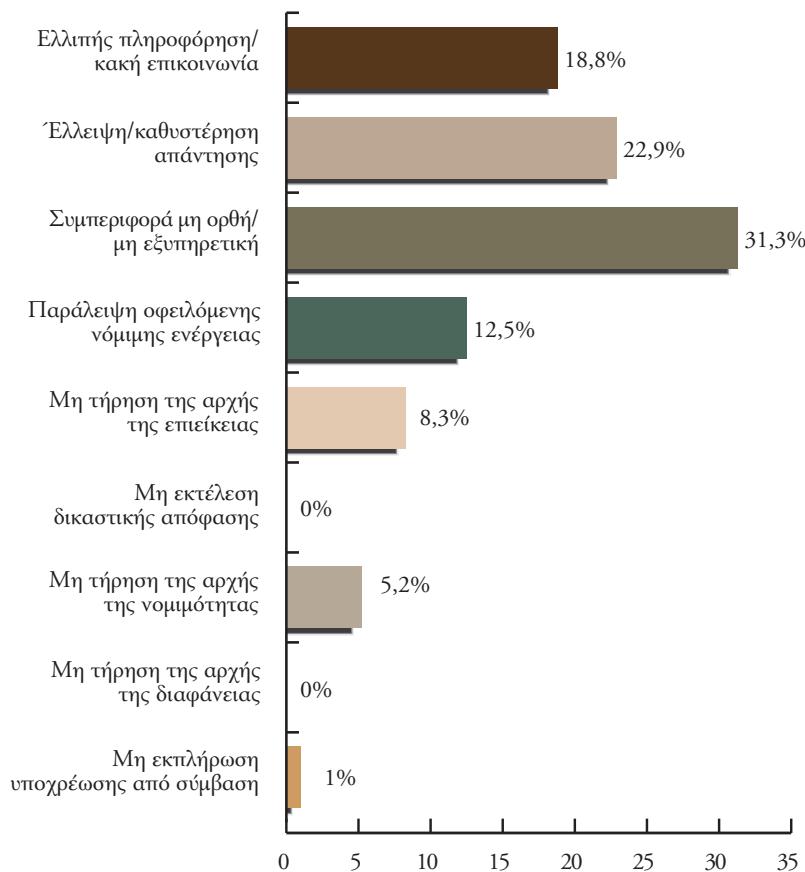
Πολλές αναφορές πολιτών που έλαβε ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη αφορούσαν εκπαιδευτικά θέματα, όπως η μη τήρηση των μορίων και η μη αιτιολόγηση των κριτηρίων κατά την επιλογή ωρομίσθιων εκπαιδευτών στα IEK του ΟΕΕΚ, η καταστρατήγηση της επετηρίδας κατά την επιλογή των αναπληρωτών δασκάλων και καθηγητών από τις αντίστοιχες διευθύνσεις των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, καθώς και μια σειρά ειδικότερων θεμάτων, όπως είναι η υποχρέωση αποφοίτησης από τη ΣΕΛΑΤΕ για ορισμένες ειδικότητες εκπαιδευτικών, η υποχρεωτική ύπαρξη αντίστοιχα σπουδών από το ΔΙΚΑΤΣΑ, εκτός από την ισοτιμία του τίτλου σπουδών για την εγγραφή στην επετηρίδα ή τη συμμετοχή σε πανελλήνιο γραπτό διαγωνισμό των εκπαιδευτικών.

Ο μεγαλύτερος όμως αριθμός των αναφορών

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.40

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

αφορούσε το ΔΙΚΑΤΣΑ, το περιεχόμενο των οποίων εντοπίζεται κυρίως στα παρακάτω σημεία (βλ. Γράφημα Ε.41):

α) Στη μεγάλη χρονική καθυστέρηση (6 μήνες έως και 2,5 χρόνια) που παρατηρείται για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών της αλλοδαπής, καθώς και στην παράλειψη ενημέρωσης των πολιτών για την πορεία της υπόθεσής τους (37,0%). Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία συμμετοχής των ενδιαφερομένων σε διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού και γενικά την καθυστέρηση ένταξής τους στην αγορά εργασίας.

β) Στην έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τη διαδικασία παραπομπής πτυχιούχων των πανεπιστημάτων της αλλοδαπής σε τμήματα ελληνικών ΑΕΙ, προκειμένου να αποκτήσουν αντιστοιχία τίτλων σπουδών (32,1%).

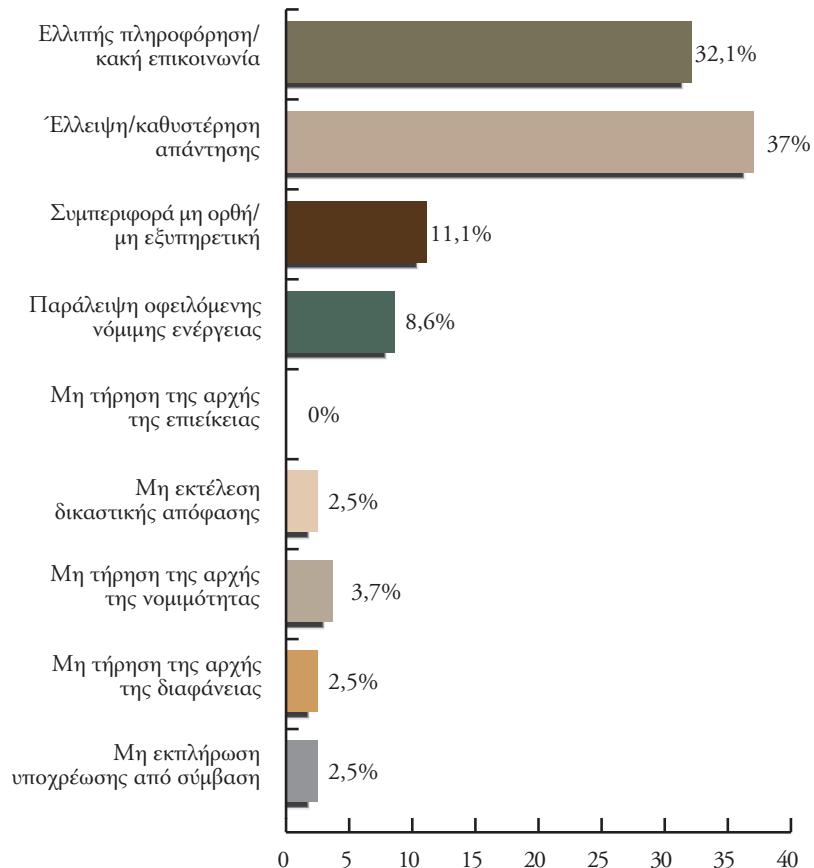
γ) Στη μη ορθή συμπεριφορά των υπαλλήλων απέναντι στους πολίτες, καθώς και στην πλημμελή εξυπηρέτηση των πολιτών είτε κατά την τηλεφωνική επικοινωνία με αρμόδιους υπαλλήλους, στις εξαιρετικές περιπτώσεις που αυτή καθίσταται εφικτή, είτε κατά τις επισκέψεις τους στον χώρο του κέντρου

(11,1%).

Οι πολίτες διαμαρτύρονται κυρίως για την ταλαιπωρία που υφίστανται, εξαιτίας της διαδικασίας που εφαρμόζουν οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΔΙΚΑΤΣΑ για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών τους από εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, την ανάγκη προσκόμισης από πλευράς τους πολλών συμπληρωματικών δικαιολογητικών, καθώς και για τη διαφορετική αντιμετώπιση αναγνώρισης ίδιων περιπτώσεων, δηλαδή αποφοίτων ίδιων σχολών, ίδιων ιδρυμάτων, για το ίδιο χρονικό διάστημα παρακολούθησης σπουδών και αποφοίτησης κ.λπ. Σε κάποιες περιπτώσεις το ΔΙΚΑΤΣΑ ζητάει να προσκομίσουν οι πολίτες βεβαιώσεις ή έγγραφα από ΑΕΙ της αλλοδαπής, όπως βεβαίωση για τον τόπο διαμονής κατά τον χρόνο των σπουδών, τα οποία όμως δεν τους χορηγούνται αφού ορισμένα ΑΕΙ του εξωτερικού δεν αποδέχονται ως υποχρέωσή τους τη χορήγηση τέτοιου είδους πιστοποιητικών.

Το ΔΙΚΑΤΣΑ αποτελεί μια ιδιαίτερη περίπτωση που χαρακτηρίζεται από μια σειρά λειτουργικών και διαδικαστικών δυσκολιών και ένα ευρύ φάσμα μορφών κακοδιοίκησης. Προβλήματα, όπως η

ΓΡΑΦΗΜΑ Ε.41
ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΙΚΑΤΣΑ

εκκρεμότητα της υλοποίησης του πρόσφατου νόμου που προβλέπει την αλλαγή της νομικής του μορφής, η έλλειψη σύγχρονου οργανισμού, ο μικρός αριθμός οργανικών θέσεων, η απροθυμία των υπαλλήλων να αποσπαστούν εκεί, σε συνδυασμό με τον μεγάλο αριθμό των αιτήσεων για αναγνώριση, καθώς και εγγενείς λειτουργικές δυσκολίες έχουν δημιουργήσει μια δυσεπιλυτη κατάσταση στον φορέα αυτόν.

Ενδεικτικά παραδείγματα οργανωτικών και λειτουργικών προβλημάτων που διαπιστώθηκαν στο ΔΙΚΑΤΣΑ είναι τα ακόλουθα:

α) αδυναμία τακτικής σύγκλησης των επιτροπών κρίσεως τίτλων σπουδών,

β) έκδοση αποφάσεων του ΔΣ με τις οποίες ρυθμίζονται γενικότερα θέματα, ενώ αυτά θα μπορούσαν να ρυθμιστούν με την έκδοση υπουργικής απόφασης,

γ) απουσία διαδικασίας επανεξέτασης των αποφάσεων του ΔΣ (γενικών ή ατομικών) από κάποιο δευτεροβάθμιο όργανο αντίστοιχου επιπέδου,

δ) αδυναμία εφαρμογής, από πλευράς του ΔΣ του ΔΙΚΑΤΣΑ, της αρμοδιότητας που του παρέχουν οι διατάξεις της παραγρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 2327/95 για την αναγνώριση του τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών των πτυχιούχων ΤΕΙ, που πραγματοποιήθηκαν στην αλλοδαπή,

ε) δυσχέρεια διασταύρωσης πληροφοριών και στοιχείων που αφορούν τα ΑΕΙ της αλλοδαπής και

στ) έλλειψη βάσης δεδομένων για τη συγκέντρωση και την ανταλλαγή πληροφοριών σε εθνική και διεθνή κλίμακα.

Επισημαίνεται ότι για το ΔΙΚΑΤΣΑ δεν έχει εκδοθεί απόφαση εξάρεσης από τις προθεσμίες που θέτει ο Ν. 1943/91 για την οριστική διεκπεραίωση υποθέσεων και την απάντηση προς τους πολίτες μέσα σε τακτό χρονικό διάστημα 60 ημερών.

2.4.6 Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

Ένας μικρός αριθμός αναφορών θίγει ένα ζήτημα που συνδέεται με το Ταχυδρομικό Ταμευτήριο

από την άρνηση του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας να συνεργαστεί μαζί του, αποφάσισε μονομερώς την έκδοση όμοιας κάρτας με ισχύ από τις 20 Ιανουαρίου 2000.

Ο Συνήγορος του Πολίτη με παρέμβασή του προς το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας και έπειτα από συνεχείς επιαφές, κυρίως με τον Δήμο Πελασγίας, προσπάθησε να συμβάλει κατ' αρχάς στην πρόληψη των εντάσεων στις οποίες οδηγούσε η συγκεκριμένη πρακτική. Με επιστολές προς το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας επισήμανε ότι η εφαρμογή της επίμαχης διάταξης στηρίχθηκε σε μια ερμηνεία η οποία με κανέναν τρόπο δεν συνάδει με το γράμμα ούτε τεκμαίρεται από τον σκοπό του νόμου. Και αυτό γιατί, εάν η διάταξη του άρθρου 21 του Ν. 2538/97 είχε ως αποκλειστικό σκοπό να διευκολύνει τους κατοίκους οι οποίοι πρέπει να διέρχονται από τα διόδια προκειμένου να έχουν πρόσβαση στην πρωτεύουσα του δήμου τους ή να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, η διάταξη θα προέβλεπε αυτό. Εξάλλου, ο Συνήγορος του Πολίτη εξέτασε τα πρακτικά της Βουλής, από όπου δεν προκύπτει ότι ο σκοπός της διάταξης είναι αυτός που επικαλείται το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας.

Στη συνέχεια, και αφού το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας επέμεινε στην προαναφερθείσα ερμηνεία, ο Συνήγορος του Πολίτη συνέταξε πόρισμα προς τον Υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ, προϊσταμένη αρχή του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας, στο οποίο υποδεικνύει την ανάγκη σεβασμού της αρχής της νομιμότητας από την πλευρά του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας. Μετά το πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη, το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας δέχθηκε, σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους δήμους, να συντάξει κάρτες ελευθέρας διέλευσης.

3.8 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

3.8.1 Μη εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης

Φορέας: ΥΠΕΘΟ - Λιεγόνηση Εφαρμογής και Εκταμίευσης

Θέμα: Καθυστέρηση καταβολής οφειλόμενης αμοιβής από παροχή υπηρεσιών και επιστροφής εγγυητικής επιστολής

Στην προσφεύγουσα στον Συνήγορο του Πολίτη εταιρεία (υπόθεση 1022/13.11.98) ανατέθηκε από το ΥΠΕΘΟ το έργο του συμβούλου διαχείρισης (ΣΔ) ενός Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος (ΠΕΠΓ) για το διάστημα μεταξύ Μαρτίου 1992 και Μαρτίου 1993. Η μεταξύ ΥΠΕΘΟ και ΣΔ σύμβαση όριζε την καταβολή της αμοιβής σε πέντε δόσεις και προέβλεπε πρόσθετη αμοιβή,

σε περίπτωση που η απορρόφηση των κονδυλίων ήταν μεγαλύτερη του 80%. Επίσης, ο ανάδοχος κατέθεσε εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης, η οποία θα του επιστρεφόταν μετά το πέρας του έργου, εφόσον θα είχε εκπληρώσει όλες τις συμβατικές του υποχρεώσεις.

Ο ΣΔ παρέσχε τις υπηρεσίες του για διάστημα οκτώ μηνών πέραν της συμβατικής περιόδου. Από την πλευρά της, η αρμόδια επιτροπή του ΥΠΕΘΟ παρέλαβε την ετήσια έκθεση, αποδεχόμενη έτοιμης παρασχεθείσες υπηρεσίες, αλλά αρνήθηκε να του καταβάλει την πέμπτη δόση. Εισηγήθηκε δε τη μη καταβολή της πρόσθετης αμοιβής και «δέσμευσε» την εγγυητική επιστολή, επικαλούμενη ελλιπή εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων του ΣΔ. Παρ' όλα αυτά, το ΥΠΕΘΟ δεν προέβη σε καταγγελία της σύμβασης ούτε ολοκλήρωσε, ως όφειλε, τη διαδικασία οριστικής αξιολόγησης και παραλαβής του έργου.

Κατά την έρευνα της υπόθεσης, ο Συνήγορος του Πολίτη διαπίστωσε ότι βασικός λόγος καθυστέρησης για τη διευθέτηση των συμβατικών διαφορών μεταξύ υπουργείου και αναδόχου ήταν η έλλειψη αξιολόγησης και οριστικής παραλαβής του έργου. Αυτό οφειλόταν στην παύση των εργασιών, το έτος 1993, της επιτροπής παρακολούθησης του ΠΕΠ, η γνωμοδότηση της οποίας ήταν απαραίτητη προκειμένου η ειδική ομάδα του ΥΠΕΘΟ να προβεί σε αξιολόγηση και οριστική παραλαβή του έργου.

Επειδή διατυπώθηκε άρνητική άποψη για την εξεύρεση λύσης από τη Διεύθυνση Εφαρμογής και Εκταμίευσης του ΥΠΕΘΟ, ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνθηκε στον Γενικό Γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης και τον αρμόδιο υπουργό ζητώντας τη διευθέτηση της υπόθεσης και προτείνοντας να προχωρήσει η οριστική αξιολόγηση και παραλαβή του έργου, σύμφωνα με τα όσα ορίζονταν στη σχετική σύμβαση, ή, εφόσον κάτι τέτοιο δεν θα ήταν δυνατόν, να αναζητηθεί άλλη νόμιμη διαδικασία ικανή να οδηγήσει την υπόθεση σε πέρας. Επισημάνθηκε ότι η μη απάντηση στις αναφορές και τις αιτήσεις του αναδόχου προς το υπουργείο αποτελούσε παράβαση της υποχρέωσης της διοίκησης να απαντά στους πολίτες.

Στο πλαίσιο της διαμεσολαβητικής του λειτουργίας, ο Συνήγορος του Πολίτη ζήτησε από τον γενικό γραμματέα να συμπράξει στη σύγκληση συνάντησης μεταξύ των εκπροσώπων των αντισυμβαλλόμενων μερών, παρουσία και του Συνηγόρου του Πολίτη, με σκοπό την εξεύρεση της πλέον πρόσφορης οδού για την οριστική διευθέτηση της διαφοράς. Η συνάντηση αυτή πραγματοποιήθηκε και έγινε δεκτό ότι πρέπει να επανασυσταθεί η αρμόδια επιτροπή για να αποφασίσει σχετικά με

την επιστροφή της εγγυητικής επιστολής. Κατόπιν αυτών, η επιτροπή επανασυστάθηκε, ενέκρινε την επιστροφή της εγγυητικής επιστολής, αλλά απέριψε τα άλλα δύο αιτήματα. Επειδή όμως εκδόθηκε οριστική απόφαση, έστω και αρνητική, ο ενδιαφερόμενος μπορεί πλέον να προσφύγει στη δικαιοσύνη κατά της απόφασης, πράγμα το οποίο δεν ήταν δυνατόν προηγουμένως, αφού υπήρχε όρος διαιτησίας στη σύμβαση που εμπόδιζε την προσφυγή στη δικαιοσύνη.

3.9 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

3.9.1 Ελλιπής πληροφόρηση - Κακή επικοινωνία των πολιτών με τη διοίκηση

Φορέας: Υπουργείο Γεωργίας - Διεύθυνση Πολιτικής Γης

Θέμα: Μη οριστική αποκατάσταση ακτημόνων, προσωρινών δικαιούχων πολιτικής γης

Πολίτης με αναφορά του (υπόθεση 1798/8.1.99) ζήτησε από τον Συνήγορο του Πολίτη να μεσολαβήσει προκειμένου να αποκτήσει οριστικό τίτλο κυριότητας σε κτήμα που κατέχει προσωρινά από το 1970. Ως ακτήμονας, ο προσφεύγων κρίθηκε δικαιούχος γεωργικού κλήρου με την αρ. 87/1961 απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Αλεξανδρούπολης. Με αίτημα του ίδιου εγκρίθηκε η αντικατάσταση του κτήματος αυτού ως ακατάλληλου προς καλλιέργεια, αλλά η οριστικοποίηση της αντικατάστασης δεν κατέστη δυνατή λόγω έλλειψης τοπογραφικού συνεργείου.

Το 1970 όμως, και για να μην παραμένει ο κληρούχος χωρίς εισόδημα, τον δόθηκε προσωρινά με απόφαση του αρμόδιου διευθυντή Γεωργίας το κτήμα που κατέχει μέχρι σήμερα. Από τότε οι προστάθεις κατοχύρωσης του προσωρινού τεμαχίου απέτυχαν, κυρίως λόγω της υπεραξίας που απέκτησε η περιοχή. Το 1978, με απόφαση του Νομάρχη Έβρου του αφαιρέθηκε η κυριότητα στο αρχικά παραχωρηθέν κληροτεμάχιο, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται πλέον χωρίς κανέναν τίτλο κυριότητας.

Σε επικοινωνία του Συνήγορου του Πολίτη με τη Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης του Νομού Έβρου επιβεβαιώθηκε το δίκαιο του αιτήματος του πολίτη, δεδομένου ότι από το 1970 η κατάσταση όχι μόνο για αυτόν αλλά και για άλλους επτά δικαιούχους αγροτικού κλήρου με παρόμοιο πρόβλημα βρισκόταν σε εκκρεμότητα. Ωστόσο, η Διεύθυνση Πολιτικής Γης του Υπουργείου Γεωργίας ενημέρωσε τον Συνήγορο του Πολίτη ότι εξέταζε τη δυνατότητα αποκατάστασης του συγκεκριμένου κληρούχου σε έκταση όμορου αγροκτήματος.

Ο Συνήγορος του Πολίτη εξέφρασε την άποψη ότι ένα κράτος δικαίου δεν μπορεί να αξιώνει από τον πολίτη να εγκαταλείψει τη γη στην οποία είναι εγκατεστημένος τα τελευταία 19 χρόνια. Πρόκειται δε για ένα θέμα που παρουσιάζει ιδιαίτερο κοινωνικό ενδιαφέρον, αφού οι άνθρωποι αυτοί, βασιζόμενοι σε ένα δίκαιο αίτημα, ήδη αναγνωρισμένο από την πολιτεία, και ελπίζοντας στη σύντομη και οριστική επιλυσή του, έχουν επενδύσει τον προσωπικό τους κόπο και ζουν από τη γεωργική εκμετάλλευση της περιοχής αυτής.

Ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνθηκε στον Υπουργό Γεωργίας ζητώντας του να επιληφθεί του θέματος, εφόσον είναι φανερό ότι η πολιτεία φέρει ακέραια την ευθύνη για την κατάσταση αυτή που έχει εύλογα δημιουργήσει δικαιώματα προσδοκίας. Έως τις 31.12.1999 το Υπουργείο Γεωργίας δεν είχε απαντήσει στο αίτημα του Συνηγόρου του Πολίτη.

3.10 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

3.10.1 Μη τήρηση της αρχής της διαφάνειας

Φορέας: ΠΙΚΠΑ

Θέμα: Άρνηση χορήγησης πορίσματος ένορκης διοικητικής εξέτασης (ΕΔΕ)

Το ΠΙΚΠΑ αρνήθηκε να χορηγήσει σε παιδίατρο αντίγραφο πορίσματος ΕΔΕ που διενεργήθηκε ύστερα από αναφορά που υποβλήθηκε εναντίον της, καθώς και αντίγραφα των άλλων στοιχείων του φακέλου (υπόθεση 1676/28.12.98). Προκειμένου να θεμελιώσει την άρνησή του, το ΠΙΚΠΑ επικαλέστηκε τη μη υπαρξή έννομου συμφέροντος στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ο Συνήγορος του Πολίτη με έγγραφό του επισήμανε προς το ΠΙΚΠΑ ότι το άρθρο 16 του Ν. 1599/86 παρέχει το δικαίωμα σε κάθε πολίτη να λαμβάνει γνώση ή αντίγραφο οποιουδήποτε διοικητικού εγγράφου, χωρίς να θέτει ως προϋπόθεση τη συνδρομή στο πρόσωπο του αιτούντος κάποιου έννομου συμφέροντος. Το δικαίωμα γνώσης των διοικητικών εγγράφων περιστέλλεται μόνο στις περιπτώσεις που αυτά αναφέρονται στην ιδιωτική ή οικογενειακή ζωή τρίτων ή όταν αυτό μπορεί να δυσχεράνει την έρευνα δικαστικών, αστυνομικών, στρατιωτικών ή διοικητικών αρχών σχετικά με την τέλεση εγκλήματος ή διοικητικής παράβασης. Στην περίπτωση της ενδιαφερομένης δεν συνέτρεχε ο περιορισμός αυτός, δεδομένου ότι η ΕΔΕ είχε περαιωθεί και κατά συνέπεια είχε δικαίωμα να λάβει αντίγραφο του πορίσματος. Επιπλέον, σύμφωνα με την παράγρ. 1 του άρθρου 226 του Υπαλλη-

λικού Κώδικα, η προανάκριση (ΕΔΕ) συνίσταται στην προκαταρκτική άτυπη συλλογή και την καταγραφή πληροφοριών και στοιχείων περί του εικαζόμενου πειθαρχικού αδικήματος και των συνθηκών υπό τις οποίες αυτό τελέστηκε. Στο άρθρο αυτό δεν υπάρχει διάταξη που να καθιερώνει τον απόρρητο χαρακτήρα της διαδικασίας της προανάκρισης. Επίσης γίνεται δεκτό ότι με την ευρεία έννοια διοικητικά έγγραφα θεωρούνται όχι μόνον αυτά που συντάσσονται από όργανα του δημόσιου τομέα, αλλά και οποιοδήποτε έγγραφο (ακόμη και ιδιωτικό) που βρίσκεται στα αρχεία της διοίκησης και αποτελεί στοιχείο στο οποίο στηρίχθηκε η έκδοση απόφασης ή άλλης διοικητικής πράξης, έγγραφο δηλαδή που αποτελεί στοιχείο του φακέλου της υπόθεσης (σχετικές οι 277/99 και 446/89 γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους). Υπέρ της διευρυμένης έννοιας του διοικητικού εγγράφου τάσσεται και το Συμβούλιο της Επικρατείας με την 577/91 απόφασή του, η οποία αναφέρει ότι τα στοιχεία του πειθαρχικού φακέλου χορηγούνται όχι μόνο στον ενδιαφερόμενο, αλλά και σε τρίτους όταν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία, οπότε δεν είναι δυνατόν να δυσχερανθεί από αυτό το γεγονός η έρευνα των διοικητικών αρχών σχετικά με την τέλεση διοικητικής παράβασης.

Συνεπώς το ΠΙΚΠΑ είχε την υποχρέωση να χορηγήσει τα αιτούμενα έγγραφα, πράγμα που έπραξε έπειτα από παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη.

3.11 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

3.11.1 Μη εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης

Φορέας: ΕΟΤ

Θέμα: Καθυστέρηση εξόφλησης υπολοίπου αμοιβής για μελέτη έργον ενταγμένον στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Τουρισμός-Πολιτισμός

Ο Συνηγόρος του Πολίτη εξέτασε αναφορά εταιρείας (υπόθεση 912/9.11.98) κατά του ΕΟΤ εξαιτίας καθυστέρησης που παρατηρήθηκε στην εξόφληση υπολοίπου αμοιβής για μελέτη έργον ενταγμένον στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Τουρισμός- Πολιτισμός.

Η ενδιαφερόμενη εταιρεία, αφού επιλέχθηκε ως μελετητής του εν λόγω έργου, υπέγραψε στις 22.4.97 σύμβαση με την Εταιρεία Διαχείρισης Τεχνικής Βοήθειας (ΕΔΤΒ), έλαβε το 30% της αμοιβής ως προκαταβολή και προχώρησε στην εκπόνηση της μελέτης, την οποία και παρέδωσε εμπρόθεσμα. Στις 3.8.97, παρέλαβε από τον ΕΟΤ πρωτόκολλο προσωρινής παραλαβής της μελέτης με τις παρατηρήσεις της επιτροπής παραλαβής του

έργου, αναμόρφωσε τη μελέτη της σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της επιτροπής και την παρέδωσε.

Έως την ημερομηνία που υπέβαλε την αναφορά της στον Συνήγορο του Πολίτη, δηλαδή στις 9.11.1998, και παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της η εταιρεία δεν είχε λάβει καμία απάντηση από τον ΕΟΤ σχετικά με το εάν η αναμορφωμένη μελέτη χρειαζόταν πρόσθετες τροποποιήσεις ή εάν είχε εγκριθεί, γεγονός που θα επέτρεπε στην επιτροπή να προχωρήσει στη σύνταξη του οριστικού πρωτοκόλλου παραλαβής και στον ΕΟΤ να αποδώσει στην εταιρεία το οφειλόμενο υπόλοιπο της αμοιβής της.

Ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνθηκε στον ΕΟΤ και ζήτησε να ενημερωθεί για τους λόγους της καθυστέρησης αυτής. Ταυτόχρονα επισήμανε ότι οι ενέργειες του ΕΟΤ είναι αντίθετες προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης και τόνισε τις υποχρεώσεις που ανακύπτουν από την υπογραφή σύμβασης έργου και καθορίζονται σαφώς στις σχετικές διατάξεις του ΑΚ (άρθρα 681 επ.). Σύμφωνα με αυτές, ο εργοδότης έχει υποχρέωση να εξετάσει το έργο και αν βρει ελαττώματα να ζητήσει τη διόρθωσή τους, διαφορετικά να προχωρήσει στην καταβολή της συμφωνημένης αμοιβής.

Κατόπιν αυτών, ο Γενικός Γραμματέας του ΕΟΤ δεσμεύθηκε να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την επίλυση της υπόθεσης. Ο Πρόεδρος του ΔΣ της ενδιαφερόμενης εταιρείας, σε ευχαριστήρια επιστολή του, ενημέρωσε τον Συνήγορο του Πολίτη για τη θετική έκβαση της υπόθεσής αυτής.

4. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΑΝΑ ΦΟΡΕΑ

Πέρα από τη διαμεσολάβηση με τους εμπλεκόμενους φορείς κατά τον χειρισμό των αναφορών των πολιτών, ο Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη αξιοποίησε, όπου ήταν απαραίτητο, τη δυνατότητα να απευθύνει στη διοίκηση συγκεκριμένες προτάσεις για νομοθετικές και οργανωτικές ρυθμίσεις. Στο μέτρο αυτό προέβη κυρίως όπου διαφαινόταν ότι το πρόβλημα που είχε ανακύψει οφειλόταν σε ανεπιεκές νομοθετικό πλαίσιο, σε λειτουργικά προβλήματα των εμπλεκόμενων υπηρεσιών ή σε, για οποιοδήποτε λόγο, ανεπαρκές καθεστώς ενημέρωσης των πολιτών από τη διοίκηση. Οι προτάσεις αυτές μελετώνται ήδη από τις αρμόδιες υπηρεσίες και αναμένεται η αντίδρασή τους σε αυτές. Στις νομοθετικές ρυθμίσεις που ακολουθούν συμπεριλήφθηκαν και προτάσεις που αφορούν εγκυλίους οι οποίες έχουν «κανονιστικό» χαρακτήρα.

4.1 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

4.1.1 Υπουργείο Οικονομικών

Θέμα: Επιστροφή Φόρου Μεταβίβασης Ακινήτων (ΦΜΑ) Στον Συνήγορο του Πολίτη κατατέθηκαν δύο αναφορές πολιτών στους οποίους δεν επιστράφηκε ο φόρος μεταβίβασης ακινήτου λόγω ματαίωσης της υπογραφής των συμβολαίων. Η μία περίπτωση αφορούσε αλλοδαπό ο οποίος δεν ήταν δυνατόν να προβεί σε αγοραπωλησία, επειδή το ακίνητο βρισκόταν σε περιοχή όπου ίσχουν περιορισμοί κτήσεως ακινήτων από αλλοδαπούς. Η δεύτερη περίπτωση αφορούσε συγγενείς που είχαν την πρόθεση να διανείμουν ακίνητη περιουσία τους, πλην όμως η υπογραφή των συμβολαίων διανομής τελικά ματαιώθηκε.

Από τη διερεύνηση των αναφορών αυτών διαπιστώθηκε ότι, σε περίπτωση που δεν πραγματοποιηθεί η υπογραφή συμβολαίου μεταβίβασης, ο χρόνος παραγραφής χρηματικής αξίωσης κατά τον δημοσίου για επιστροφή καταβληθέντος φόρου μεταβίβασης ακινήτου είναι ιδιαίτερα σύντομος. Σύμφωνα με την παράγρ. 6 του άρθρου 16 του Ν. 1587/50, για την επιστροφή του φόρου σε περίπτωση ματαίωσης της υπογραφής του συμβολαίου μεταβίβασης απαιτείται αίτηση του δικαιούχου προς τον αρμόδιο οικονομικό έφορο μέσα σε έναν χρόνο από την επίδοση της δήλωσης. Ύστερα από την πάροδο της προθεσμίας αυτής παραγράφεται το δικαίωμα για επιστροφή του καταβληθέντος φόρου.

Ο προβλεπόμενος στην παράγρ. 6, άρθρο 16 του Ν. 1587/50 χρόνος παραγραφής όχι μόνον είναι ιδιαίτερα βραχύς, αλλά βρίσκεται και σε πλήρη αναντιστοιχία με τους χρόνους που προβλέπονται για τη γενική παραγραφή απαίτησεων των φορολογουμένων κατά τον δημοσίου. Η ρύθμιση αυτή καθιστά ιδιαίτερα δυσμενή τη θέση των πολιτών έναντι της διοίκησης και προκαλεί το κοινό περί δικαιού αίσθημα. Με αφορμή την αναφορά αυτή ο Συνήγορος του Πολίτη

προτείνει:

Την κατάργηση της εν λόγω διάταξης και την καθιέρωση, και στις περιπτώσεις αυτές, της γενικής διάταξης του Ν. 2362/95, άρθρο 90, παράγρ. 2, σύμφωνα με την οποία «η κατά τον Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή αχρεωστήτως ή παρά το νόμο καταβληθέντος σε αυτό χρηματικού ποσού παραγράφεται μετά τρία έτη από της καταβολής».

Θέμα: Απώλεια, κλοπή ή ολική καταστροφή σήματος τελών κυκλοφορίας IX αντοκινήτου
Στον Συνήγορο του Πολίτη απευθύνθηκαν πολίτες που αντιμετώπισαν προβλήματα σχετικά με το

ειδικό σήμα τελών κυκλοφορίας και τις διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα αυτό. Ειδικότερα, με βάση το άρθρο 36, παράγρ. 3 του Ν. 2093/92, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 115 του Ν. 2362/95, «τυχόν απώλεια ή κλοπή του ειδικού σήματος δεν απαλλάσσει τον κάτοχο του οχήματος από την υποχρέωση προμήθειας νέου ειδικού σήματος, με την καταβολή του αντίστοιχου ποσού και του τυχόν προστίμου σε περίπτωση αφαίρεσης πινακίδων λόγω μη επικόλλησης του σήματος». Σύμφωνα με την ίδια παράγραφο «τα τέλη κυκλοφορίας καταβάλλονται με την προμήθεια του ειδικού σήματος, που αποτελεί αποδεικτικό καταβολής». Κατ’ εφαρμογήν των διατάξεων αυτών, σε περίπτωση απώλειας, κλοπής ή ολικής καταστροφής του ειδικού σήματος τελών κυκλοφορίας ο πολίτης καλείται να καταβάλει εκ νέου το ποσό.

Ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνθηκε στο Υπουργείο Οικονομικών και διατύπωσε την άποψη ότι η συγκεκριμένη διάταξη αλλοιώνει την ουσία της φορολογικής υποχρέωσης, που είναι η καταβολή του τέλους κυκλοφορίας για τα οχήματα, και προσδίδει στην έννοια του ειδικού σήματος μια «αυτοτέλεια», που καθιστά τη διάταξη άκαμπτη και αντίθετη προς το αίσθημα δικαίου. Με βάση αυτά τα δεδομένα, επιβάλλεται η αλλαγή του σχετικού νομικού καθεστώτος. Πιο συγκεκριμένα,

προτείνεται:

Σε περίπτωση απώλειας, κλοπής ή ολικής καταστροφής του ειδικού σήματος πριν αυτό επικολληθεί στο αυτοκίνητο, να είναι δυνατή η αντικατάστασή του, εφόσον αποδεικνύεται ότι ο υπόχρεος έχει πράγματι καταβάλει το οφειλόμενο ποσό για το συγκεκριμένο αυτοκίνητο. Αποδεικτικό για την καταβολή να αποτελεί κυρίως η προσκόμιση της έγγραφης προτυπωμένης απόδειξης των τραπεζών ή των δημόσιων ταμείων που προμηθεύουν τα ειδικά σήματα πάνω στην οποία αναγράφονται ο αριθμός κυκλοφορίας του αυτοκινήτου, το ονοματεπώνυμο του ιδιοκτήτη του και τα στοιχεία που προκύπτουν από τις καταστάσεις του ΚΕΠΥΟ.

Για την εφαρμογή της παραπάνω λύσης και για να μεγιστοποιηθεί η δυνατότητα οπτικού ελέγχου της καταβολής των τελών κυκλοφορίας από τα αστυνομικά όργανα, πρέπει να εξασφαλιστεί η μοναδικότητα κάθε σήματος, πριν από τη χορήγησή του στον πολίτη, έτσι ώστε να διασφαλίζεται το δημόσιο ότι δεν θα γίνει παράνομη επικόλληση του σε άλλο ανασφάλιστο όχημα. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με την αναγραφή, από τον αρμόδιο υπάλληλο, ταυτόχρονα με τη χορήγηση του σήματος, του αριθμού κυκλοφορίας του οχήματος σε ειδικά τυπωμένο και αριθμημένο κουπόνι κατάλλη-

λου μεγέθους, το οποίο θα επικολλάται στη γνωστή θέση που προβλέπεται στο σώμα κάθε σήματος τελών κυκλοφορίας.

Θέμα: Ανάκληση εγκυκλίου που προβλέπει την υποχρεωτική εξάντληση ένδικων μέσων κατά όλων των αποφάσεων πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων δικαστηρίων που επιδικάζουν διαφορές αποδοχών κατά εναγόμενων υπηρεσιών των δημοσίων

Στην αφετηρία της προτεινόμενης ρύθμισης βρίσκεται η αρ. 2/22469/0022/29.3.1998 εγκύκλιος του Υπουργού Οικονομικών που προβλέπει ότι «οι εναγόμενες υπηρεσίες (Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α.) σε κάθε περίπτωση έκδοσης δικαστικών αποφάσεων που επιδικάζουν διαφορές αποδοχών για οποιαδήποτε αιτία, έχουν καθήκον κι υποχρέωση να υποστηρίζουν με κάθε νόμιμο μέσο τα συμφέροντά τους, ασκώντας, όπως οφείλουν, μέχρις εξαντλήσεως, τα ένδικα μέσα μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες».

Αποτέλεσμα της εφαρμογής αυτής της εγκυκλίου είναι να στερούνται οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι υπάλληλοι ΝΠΔΔ, οι οποίοι διεκδικούν αποδοχές τους από υπηρεσίες του δημοσίου, το από το άρθρο 20 του Συντάγματος παρεχόμενο δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθώς, όπως είναι γνωστό, για να εκδοθεί απόφαση από το ΣΤΕ, με τα τρέχοντα δεδομένα, και να καταβληθούν σημαντικά χρηματικά ποσά, πρέπει να παρέλθει πολὺς χρόνος (περίπου δέκα έτη). Με τον τρόπο αυτόν παραβιάζεται επίσης το άρθρο 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που αναγνωρίζει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής.

Επιπλέον, η εν λόγω εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Έρχεται σε αντίθεση με τον σκοπό του άρθρου 12 του Ν. 2298/95, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 42 του Ν. 2721/99, το οποίο αφενός μεν υποχρεώνει τον δικαστικό πληρεξόνσιο του δημοσίου να αποστέλλει το αναιρετήριο στο αρμόδιο τμήμα του ΝΣΚ για να γνωμοδοτήσει μέσα σε ένα τρίμηνο για το βάσιμο της αναίρεσης αφετέρου δε καταργεί τις αναιρέσεις για αντικείμενο κάτω των 500.000 δρχ.

β) Υποχρεώνει τους αρμόδιους για την υπεράσπιση των συμφερόντων του δημοσίου (νομικούς συμβούλους, δημοτικούς συμβούλους, δικηγόρους) να ασκούν ένδικα μέσα και κυρίως αναιρέσεις, ακόμη και αν κρίνουν ότι δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι και παρά το γεγονός ότι τα σχετικά θέματα έχουν επιλυθεί με αποφάσεις από τα καθ' ίλην αρμόδια δικαστήρια.

γ) Παραβιάζει το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που

κατοχυρώνει το δικαίωμα σε μια δίκαιη, καθώς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, με αφορμή σωρεία υποθέσεων, έχει ήδη αποφασίσει ότι ο εύλογος χρόνος για την περάτωση διοικητικής και δικαστικής διαδικασίας δεν υπερβαίνει σε κάθε περίπτωση τα πέντε έτη.

Είναι φανερό ότι το περιεχόμενο της εγκυκλίου εξυπηρετεί τη διασφάλιση του δημόσιου χρήματος και προωθεί την αύξηση των εσόδων του δημοσίου. Αυτό όμως δεν πρέπει να επιτυγχάνεται κατά παράβαση της αρχής της νομιμότητας, με τρόπο που αντιβάίνει στις διεθνείς υποχρεώσεις της Ελλάδας και με δραστικό περιορισμό της δυνατότητας αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των πολιτών. Άλλωστε το ζήτημα αυτό έχει επανειλημμένα προκαλέσει το ενδιαφέρον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και έχει οδηγήσει σε συνεχείς καταδίκες της Ελλάδας.

Κατόπιν αυτών,

προτείνεται:

Η ανάκληση της σχετικής εγκυκλίου ούτως ώστε, σε τυχόν αξιώσεις των υπαλλήλων κατά του δημοσίου για διαφορές από αποδοχές, τα ενδικά μέσα να ασκούνται κατά περίπτωση και στο μέτρο που είναι απαραίτητο για την προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος.

4.1.2 Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Θέμα: Αναδρομικός διορισμός επιτυχόντων

Όπως προκύπτει από αναφορές που εξέτασε ο Συνήγορος του Πολίτη, κατά τη διαδικασία διορισμού εποχικού προσωπικού στους δήμους, οι υποψήφιοι που δεν επιλέχθηκαν στην αρχική διαδικασία, αλλά διασφάλισαν το δικαίωμα διορισμού μετά την ευδοκίμηση ένστασης ενώπιον του ΑΣΕΠ, δεν διορίζονται αναδρομικά από την αρχή της προβλεπόμενης περιόδου (συνήθως οκταμήνου, ως ανώτατου ορίου με βάση το άρθρο 21, παράγρ. 2 του Ν. 2190/94), αλλά μόνο για το διάστημα που απομένει μετά την έκδοση της απόφασης του ΑΣΕΠ. Μόνον αν οι ανάγκες για τις οποίες θα προσλαμβάνονταν παραμένουν, ο διορισμός τους παρατείνεται έως τη συμπλήρωση του πραγματικού οκταμήνου. Στην πράξη αυτό συμβαίνει σπάνια, η δε σχετική διαδικασία είναι τυπικά νόμιμη με βάση την παραπάνω διάταξη. Το αποτέλεσμα όμως αυτής της πρακτικής είναι έκδηλα άδικο για τους ενδιαφερόμενους πολίτες.

Για την αντιμετώπιση του θέματος με διοικητικές διαδικασίες, έτοις ώστε να αποφευχθεί η δαπανηρή και χρονοβόρα προσφυγή στα δικαστήρια, ο Συνήγορος του Πολίτη

προτείνει:

Τον αναδρομικό διορισμό όσων δικαιώνονται από το ΑΣΕΠ από την αρχή της προβλεπόμενης περιόδου (με καταβολή των αντίστοιχων μισθών). Αυτό θα πρέπει να προβλεφθεί με σχετική προθήκη στον Ν. 2190/94, ώστε να εξασφαλιστεί η ομοιογενής εφαρμογή του.

Μια τέτοια ρύθμιση είναι επιβεβλημένη, ώστε ο διοικούμενος να μην επιβαρύνεται με τις συνέπειες της λανθασμένης, από την πλευρά της διοίκησης, εφαρμογής των κριτηρίων που θέτει ο Ν. 2190/94.

4.1.3 Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

Θέμα: Ανάκληση εγκυκλίου που ρυθμίζει την οριστική αφαίρεση άδειας ικανότητας οδηγού

Ο ενδιαφερόμενος προσέφυγε στον Συνήγορο του Πολίτη (υπόθεση 7228/27.7.99) στρεφόμενος κατά του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, το οποίο αρνήθηκε να του επαναχορηγήσει άδεια οδήγησης που του είχε αφαιρεθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 85 του ΠΔ 22/31 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 122, παράγρ. 1β' του Ν. 614/77), κατά το οποίο «Η άδεια οδηγού αφαιρείται οριστικώς ... εάν [ο πολίτης] υπέπεσεν εις εγκληματικά πράξεις αποδεικνυόντας αυτόν επικίνδυνον εις την δημοσίαν τάξιν και ασφάλειαν». Η παραπάνω διάταξη καταργήθηκε οριστικά με το άρθρο 3, παράγρ. 2 του ΠΔ 155/96.

Με απόφαση του Νομάρχη Πέλλας (22164/11.9.95) και ύστερα από εισήγηση της Υποδιεύθυνσης Ναρκωτικών της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, αφαιρέθηκε οριστικά η άδεια ικανότητας οδηγού από πολίτη που με αποφάσεις του Πενταμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης (9.6.1998) κρίθηκε ένοχος για μια σειρά από αδικήματα περί τα ναρκωτικά. Ταυτόχρονα όμως το δικαστήριο δέχθηκε ότι ο καταδικασθείς δεν έκανε ο ίδιος χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Ο πολίτης ζήτησε την επαναχορήγηση της άδειας μετά την κατάργηση της διάταξης του άρθρου 85 του ΠΔ 22/31 με το άρθρο 3, παράγρ. 2 του ΠΔ 155/96. Το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών αρνήθηκε το αίτημα του πολίτη, επειδή η αρ. 53650/131/13.3.98 εγκύκλιος του επιτάσσει την υποχρεωτική ψυχιατρική παρακολούθηση των ατόμων των οποίων η άδεια οδήγησης αφαιρέθηκε, επειδή στο παρελθόν κρίθηκαν επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Η οριστική διοικητική αφαίρεση της άδειας ικανότητας οδηγού, ύστερα από εισήγηση αστυνομικού οργάνου, προσέβαλε, όπως ίσχυε έως την κατάργησή της, το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίω-

μα της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, καθώς και τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία κίνησης που δεν μπορεί να περιορίζεται παρά μόνο για αντικειμενικά σπουδαίο λόγο, ο οποίος αφορά την προστασία του κοινωνικού συνόλου. Η διαδικασία αυτή αποτελούσε δυσάρεστο κατάλοιπο αυταρχικών ρυθμίσεων του παρελθόντος. Η εκτίμηση μάλιστα για την επικινδυνότητα του οδηγού ήταν δικαστικά ανέλεγκτη.

Για την αποκατάσταση της συνταγματικής νομιμότητας, έστω και καθυστερημένα, ο έλληνας νομοθέτης εισήγαγε νέα ρύθμιση και προσάρμοσε τη σχετική νομοθεσία στις προαναφερθείσες συνταγματικές επιταγές και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 28, παράγρ. 1 του Συντάγματος, έχει αυξημένη τυπική ισχύ. Ειδικότερα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην υπόθεση Malige κατά Γαλλίας 23.9.1998 εντάσσει τη χρέωση βαθμών ποινής που οδηγεί στην αφαίρεση του διπλώματος οδήγησης στην ποινική σφαίρα του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, με αποτέλεσμα η αφαίρεση να μπορεί να επιβάλλεται μόνο με τις ουσιαστικές και δικονομικές εγγυήσεις της ποινικής διαδικασίας. Με αυτά τα δεδομένα, η αναλογία της ποινής και η ουσιαστική δικαστική κρίση αναδεικνύονται σε κρίσιμα στοιχεία της νομιμότητας του μέτρου. Κατά συνέπεια, η ρύθμιση του άρθρου 85 του ΠΔ 22/29.1.1931 προσέβαλε ευθέως το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ.

Η άποψη που διαφαίνεται ότι νιοθετεί το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών δεν είναι σύμφωνη ούτε με τη θεωρία για την ανάκληση δυσμενών διοικητικών πράξεων ύστερα από ευνοϊκή μεταβολή του νομοθετικού καθεστώτος (καθώς η διοίκηση και χωρίς την επίμαχη εγκύλιο θα μπορούσε να ανακαλέσει τη δυσμενή πράξη της αφαίρεσης από τον πολίτη της άδειας ικανότητας οδηγού) ούτε με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της επιείκειας που πρέπει να διέπουν τη διοικητική δράση. Με βάση τις αρχές της ισότητας και της χρηστής διοίκησης, ειδικότερη έκφανση της οποίας είναι και η αρχή της επιείκειας, η διοίκηση έπρεπε να επιστρέψει αυτοδίκαια ή πάντως έπειτα από την προβλεπόμενη από τις κείμενες διατάξεις απλή εξέταση ικανότητας οδηγού τις άδειες που είχαν αφαιρεθεί με την παραπάνω αντισυνταγματικά και σήμερα νομοθετικά καταργηθείσα διαδικασία.

Κατά συνέπεια, η υποχρεωτική παραπομπή, και μάλιστα δυνάμει της 53650/131/13.3.98 εσωτερικής εγκυκλίου της διοίκησης, σε ψυχιατρική παρακολούθηση απόμων για τα οποία, από το ιστορικό της αφαίρεσης της άδειας οδήγησής

τών, τα έντυπα αυτά να διανέμονται είτε μέσω των λογαριασμών των Δημόσιων Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας είτε μέσω των επαγγελματικών οργανώ-

σεων, σωματείων και λοιπών ομάδων συμφερόντων και δραστηριοτήτων των πολιτών στους οποίους απευθύνονται.